

TOSQUIJA

revista de Vilobí d'Onyar, Salitja i Sant Dalmai

juliol 1989

número 9

Núm. 9 — Any III

Juliol del 1989

Revista trimestral

SUMARI

	Pàg.		
EDITORIAL	3	EL POBLE VIU	
COL.LABORACIONS		Els amics de la Crosa	25
El pa com a primer aliment	4	Testimoni de càrrec	26
Aniversari de la mort del president Terradellas	4	Les nostres veus	26
L'ermita de Sta. Margarida: de qui és propietat?	5	Festa major de Salitja	27
LA SALUT, UN HABIT		Piscina	27
Les vitamines	6	Centenari de Dña. Angela	27
DOSSIER: JA SOM DOS MIL		Viatge a Grenoble	28
Habitants i habitatges	9	DIVULGACIÓ	
Procedència geogràfica	10	Castells de Catalunya	30
Els serveis	12	Coneguem els nostres escriptors	31
L'associacionisme	13	RACÓ DELS JOVES ARTISTES	32
Des de Salitja	14	TAULER MUNICIPAL	33
Des de Sant Dalmai	14	NOTES INFORMATIVES	36
Què fa la gent	15	HUMOR I ENTRETENIMENTS	37
Què llegim?	16	CUINA	38
Revistes i diaris	17	ESPORTS	
Activitats esportives	17	Futbol Sala i Escacs	39
La música	18	Futbol	40
Activitats minoritàries	20	Botifarra	42
Racó dels maniàtics	20	PAISATGES A L'ABAST	44
L'aspecte festiu	21		

Fe d'errades:

Al dossier sobre el riu Onyar de l'anterior número de Tosquijsa es feia referència al Pont de l'Eixample quan, en realitat, el que s'esmentava era el Pont de l'Empalme.

COL.LABORADORS

— Lluís Ball-Ilosera
 — Lluís Cabarrocas
 — Pilar Falgueras
 — Dolors García
 — Vicenç Lleal
 — Cisco Miró
 — Lluís Molins
 — Olga Moreno

— Joaquim Puigvert
 — Mercè Rabionet
 — Ramon Rovira
 — Albert Sala
 — Rosa Sanglas
 — Dora Santamaria
 — Maurici Vilert
 — Tomàs Pons

Fotografies:

— Lluís Molins
 — Joaquim Puigvert
 — Albert Sala
 — Lluís Ball-Ilosera

Dipòsit Legal GI-439/87

DUCFORM, S.A. / Gràfiques Duch - Cassà de la Selva

NOTA DE REDACCIÓ

Els conceptes i opinions sostinguts als articles signats que apareixen a la revista no representen, necessàriament, l'opinió d'aquesta.

S'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Consell de Redacció ha de conèixer, en tot cas, la identitat de l'autor.

CAP A ON ANEM?

El cens de 31 de desembre de 1988 ens feia saber que els nostre municipi tenia, exactament, dos mil habitants.

De fet, té poca importància ser alguns més o alguns menys de dos mil. Però la tradició ens ha acostumat a celebrar, d'alguna manera, l'arribada a un nombre "rodó", sigui d'anys, de persones o de qualsevol cosa.

Per això, l'equip redactor de TOSQUIJA ha considerat, amb encert, molt adient dedicar la TOSQUIJA d'estiu a comentar qui som, que fem, a on anem i el futur del Municipi, saludant així l'arribada a dos mil veïns.

Un municipi de dos mil habitants, format per tres nuclis urbans i situat a pocs quilòmetres de la capital comarcal, Sta. Coloma, i de la capital provincial, Girona, no perd el caire de poble rural. Molts serveis són situats a aquestes capitals veïnes (jutjats, serveis de seguretat, hospitals, ensenyament mitjà i superior, etc.) i res fa preveure que això hagi de canviar. Avui les distàncies són cada cop més petites.

Però, al mateix temps, un municipi amb dos mil habitants té possibilitats de disposar d'uns serveis que cal defensar i millorar constantment, bé siguin assistencials, culturals, esportius... i que no són possibles a municipis més petits. El bon funcionament de molts d'ells depenen, principalment, de l'interès, l'esforç i la participació dels veïns. Cal recordar l'organització de Festes Majors, esports, colònies, casals, activitats teatrals...

Considerem que és funció de l'Ajuntament donar suport a les activitats que diferents grups vulgin portar endavant. Seria ben difícil que fos el mateix Ajuntament l'organitzador i els veïns simples participants passius.

Haver arribat a dos mil habitants obliga a plantejar quin municipi volem per al futur. I això pot ser important. La situació del municipi permet diferents solucions. Podem, per exemple, preveure i forçar un creixement important del nombre d'habitants augmentant les zones urbanes i afavorint la construcció d'habitatges, molts dels quals serien ocupats per persones que treballarien fora del poble (Girona o municipis veïns). També podríem afavorir la creació de zones industrials que, necessitant molta mà d'obra, provocaria igualment un augment important del nombre d'habitants. Una altra possibilitat seria promoure zones de segona residència, afavorint el desenvolupament d'alguna urbanització ja avui existent.

Cada una d'aquestes opcions representa una problemàtica específica. Vol dir una exigència de serveis diferents. Porta, en un temps no llarg, a canvis importants en la forma de vida de tot el municipi. Això té els seus inconvenients, i deu tenir també els seus avantatges.

El temps que queda fins acabar aquesta legislatura, pensem dedicar-lo a millorar alguns serveis ja existents per tal de completar la infraestructura bàsica. Així, hem demanat la inclusió al Pla d'Obres i Serveis per als anys 1989-91, l'abastament d'aigües a Sant Dalmai, la pavimentació dels camins de Salitja a la carretera Sta. Coloma-Girona, veïnat de Can Bells i la Sarreda, reforma del cementiri de Salitja i reforma de l'Ajuntament per tal de guanyar espai.

Disposem ja de subvenció atorgada per reformar la casa de l'Esplai i per a la calefacció de les Escoles, obres que podran ser fetes aquest any, ben segur. Esperem tenir també autorització i aportació econòmica per ampliar el consultori mèdic, igualment per l'any 1989.

S'està redactant, i podrem fer una reunió informativa sobre la qüestió els primers dies de juliol, el Pla Parcial Cal Farré Pagès que, un cop aprovat, ampliarà la disponibilitat de superfície urbana. Tenim previst, passat l'estiu, intentar fer el Pla Parcial Can Tarrè, per tal de dotar de serveis tota la zona i legalitzar una situacions ja existents, però ara irregulars.

Si aquests projectes poden ser portats a terme fins a mitjans de 1991, quan acabarà aquesta legislatura, crec que pot pensar-se en encarar el futur que tots vulguem per al municipi.

RAMON ROVIRA i REGAS

EL PA COM A PRIMER ALIMENT

Si l'aire que respirem és, per als nostres pulmons, l'aliment primordial, el pa ho és per a les nostres necessitats alimentàries. Avui, parlaré d'aquest component històric fet de farina, aigua, llevat i sal, batejat amb el nom de pa.

Quants temes i refranys s'han escrit referents al pa? Els nostres pares i mestres explicaven amb llargues històries els continguts cerealístics dels quals se'n feien pa. Alguns d'ells eren: pa de fajol, de faves, de blat de moro, de farina d'arròs i d'altres. Jo, que, per cert, vaig treballar a la indústria panificadora uns quants anys i que vaig pastar moltes varietats de farina —ja que era temps de postguerra—, diré que la que anava més bé per pastar era la farina de patata barrejada al 50% amb la de blat; i, a més, el pa tenia molt bon gust.

Vull dir, que aquest pa fet de moltes coses, menys de gaire farina de blat, era repartit amb targeta o tiquet a raó de 150 g. per persona i dia. Era pa que mai no quedava sec. Sabeu per què? La ració no arribava a satisfer les necessitats de les persones; tingueu en compte que sortíem d'una guerra que va durar gairebé tres anys, i anàvem molt mal alimentats.

Molta gent que tenim seixanta anys fets, quan veiem pel carrer o altres llocs el pa llençat d'aquesta manera, la pell se'ns posa de gallina i el cor ple de dolor. Tant que va costar als nostres passats guanyar el pa per a alimentar-nos dia a dia, per fer-nos créixer, i ara que són grans alguns el llencen, desagraint amb aquest gest les suors dels seus pares i avantpassats.

Sense intenció de ficar-me en el camp de la religió, exposo que llençar "el nostre pa de cada dia", com diu el Parenostre, no deixa d'ésser un greu pecat i tindrà el seu càstig davant de Déu. I a més, hem de pensar que hi ha moltes persones en el món que moren de fam cada dia.

El tema es podria fer molt llarg tractant-se d'aquest aliment tan necessari per a les persones com és el pa.

I, per acabar, una pregunta: Qui el llença el pa? Ara, amics meus, facin la resposta!

Molt atentament,

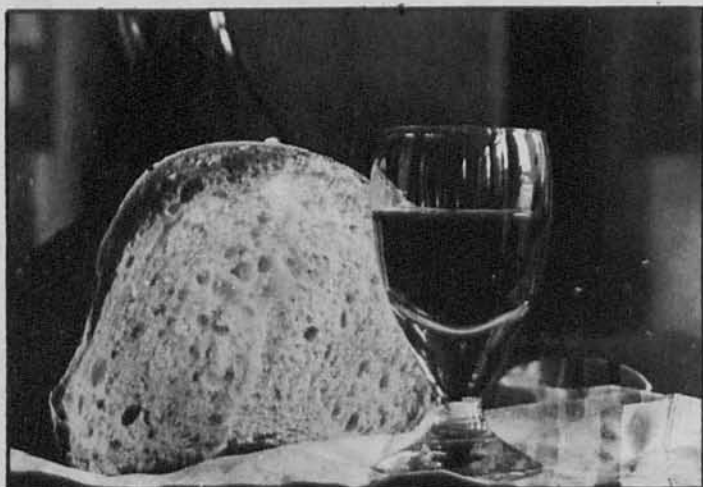
en MAURICI VILERT i RAMIÓ

ANIVERSARI DE LA MORT DEL PRESIDENT TARRADELLAS

El dia 10 de juny fou l'aniversari de la mort del President Tarradellas. No se'n va fer gaire esment. Però cal dir que a ell li devem la restauració, per la via de la continuïtat, de la Generalitat actual. Es va mantenir fidel a Catalunya durant els anys de l'exili, oblidat per gaire bé tothom, però aquesta tossuderia el va i ens va recompensar. Va tornar amb la frase "Ja sóc aquí", amb tots els drets per a ell i per al poble català. Quan es faci revisió històrica de la seva vida, es veurà la gran talla humana i política d'aquest català. A Vilobí no ens consta que hi hagi estat, però no estaria de més honorar-lo dedicant-li un carrer o una plaça d'acord amb la seva categoria històrica.

LLUÍS BALL-LLOSERA

BANCO
POPULAR
ESPAÑOL

L'ERMITA DE SANTA MARGARIDA: DE QUI ÉS PROPIETAT?

Estem ja altra vegada a les portes d'un nou Aplec de Santa Margarida. Això ens porta a replantejar una qüestió que de tant en tant aflora en algunes converses informals: I bé, l'ermita de Santa Margarida, ben mirat, de qui és?

Abans cal fer una mica d'història dels sotracs cívics, polítics i religiosos, que amb gran nombre i força tingueren lloc en el segle passat a la nostra terra.

Primer hi hagué la invasió del francès, amb la subsegüent anomenada Guerra de la Independència.

Sobrevingué amb la pau el restabliment de la monarquia borbònica en la persona del rei Ferran VII. Es van alternar períodes de total absolutisme amb altres de constitucionalisme liberal.

Amb l'abolició de la Llei Sàlica a favor de la Princesa d'Astúries —la futura Isabel II— el germà del Rei, l'Infant Carles M. Isidre, desencadenà la Primera Guerra Carlista.

Finida aquesta primera Guerra civil, amb al Pacte entre Espartero i Maroto, conegut amb el nom del ABRAZO de VERGARA (31 d'agost del 1839) semblava que hauria acabat tot aquell reguitzell de barbaritats que la lluita fratricida havia ocasionat.

No obstant això, no fou així, sinó que, amb la regència del Duc de la Victòria, Baldomer Espartero, vingué, entre altres calamitats nacionals, aquella iniqua confiscació i venda de béns eclesiàstics, anomenada la DESAMORTITZACIÓ, sota la batuta d'en Mendizàbal.

Aquest tan conflictiu personatge era natural de Cadis. El seu nom complet era Joan Alvarez MENDIZABAL. Al robatori legalitzat dels béns eclesiàstics, en digué desamortització, per treure'ls, deia ell, de mans mortes, que no els feien produir, i donar-los a mans dels treballadors, i així fer-los propietaris de llurs terres.

El fet, però, fou que els que compraren, per cap caler tot aquell bé de Déu de terres i masies, varen ser els ricassos, que eren qui disposaven del diner... L'Església quedà en la misèria i els pobres en la mateixa situació d'abans; amb l'agreujant que ara l'Església no els podia ajudar en res..., al contrari els havia de demanar ajuda per al seu sosteniment.

No obstant això, el Govern, encara que laicista i anticlerical, en malvendre els béns eclesiàstics (cases, camps, boscos, etc.) era prou viu per exceptuar de la venda sacrílega els temples i les ermites, per NO FERIR els sentiments religiosos del poble, que continuava en la més estricta fe catòlica, en la immensa majoria.

Amb la breu història que precedeix, ens podem ara fer amb coneixement de causa la pregunta que encapçala aquest escrit: L'ERMITA de SANTA MARGARIDA, ¿de qui és propietat?

La resposta cau de madura, però, perquè NO HI HAGI CAP DUBTE transcrivim al peu de la lletra el Certificat que ens lliurà la Cúria Eclesiàstica del Bisbat de Girona el mes de novembre de l'any 1984:

"El sotascrit Encarregat de l'Inventari i Registre dels Béns Immobles del Bisbat de Girona i en les dates consignades

CERTIFICO: Que, segons document i dades obrants en els Arxius del Registre i Notaria d'aquest Bisbat, la Parròquia de Vilobí d'Onyar és **Propietària**, de temps immemorial, de l'Ermita de Santa Margarida, situada en el terme municipal de l'esmentada Vila, partit Judicial de Santa Coloma de Farners i Província de Girona. —Firmat, Josep Ramídez i Carles, Pvre. Encarregat de l'Inventari i Registre dels Béns Immobles del Bisbat".

TOMÀS PONS, Rector.

FUNERÀRIA JORDI MIR

Servei permanent

Serveis a Particulars i
per a Companyies

C/. Pirineus, 11
Telèfon (972) 47 32 59
17185 VILOBÍ D'ONYAR (Girona)

LES VITAMINES

Tenim coneixements de les vitamines des de fa uns cent anys. Si bé se sabia molt abans que certs productes alimentaris exercien una influència curativa sobre determinades malalties —els mariners, per exemple prenen llimones per prevenir l'escorbut— aquestes substàncies no s'identificaren fins a principi de segle.

Les vitamines són substàncies imprescindibles per mantenir les funcions fisiològiques de l'organisme. Existeixen a la natura com a tals o en forma de precursors i es prenen amb els aliments. L'organisme humà no les pot sintetitzar i, per tant, està supeditat al seu subministrament exogen. Les quantitats de vitamina que es requereixen en condicions normals són reduïdes i la pràctica d'una dieta equilibrada és suficient per cobrir les seves necessitats. Per altra banda, les vitamines no tenen acció medicamentosa per elles mateixes.

Els estats de manca de diversa gravetat, hipovitaminosi i avitaminosi no sempre són deguts a una aportació insuficient. En molts casos, la deficiència és causada per perturbacions al tracte intestinal, situacions d'estrès o malalties que afecten al metabolisme en general. Altres causes de deficiències vitamíniques poden ésser el seguiment de dietes desequilibrades a causa de creences religioses o fanatisme dietètic, cures per aprimar-se, medicaments que inhibeixen l'acció de les vitamines o l'alcoholisme.

Les vitamines poden classificar-se en hidrosolubles, com la vitamina B1, B2, B6, B12, C, Acid fòlic, pantotènic, nicotinamida i biotina; i liposolubles, com la A, D, E, i K.

LA VITAMINA A (Retinol)

La vitamina A, podem trobar-la en el fetge, rovell d'ou, mantega i fruites i verdures de color groc. La seva manca provoca tendència a l'enlluernament i a la sequedat de pell i incrementa la propensió a les malalties infeccioses. El seu excés es perjudicial, per això es recomana no prendre'n més de 5.000 UI per K/ dia.

LA VITAMINA B 1 (Pirofosfat de tiamina)

La vitamina B1, la trobem a la pellofa dels grans dels cereals, també en el llevat, la carn, la llet i les patates. La seva deficiència pot provocar neuritis, debilitat cardíaca, trastorns psíquics lleus i, si la deficiència és molt greu, una malaltia anomenada beriberi, caracteritzada per la debilitat muscular i paràlisi total o parcial.

VITAMINA B2 (Riboflavina)

Les vísceres dels animals, la carn, el peix, els productes làctics, els ous i les verdures són rics en vitamines B2. La seva manca provoca debilitat a les ungles, cansament i depressions.

VITAMINA B6 (Piridoxol)

Aquesta vitamina es troba en abundància en la carn i les verdures però les seves necessitats augmenten en l'embaràs.

NICOTINAMIDA

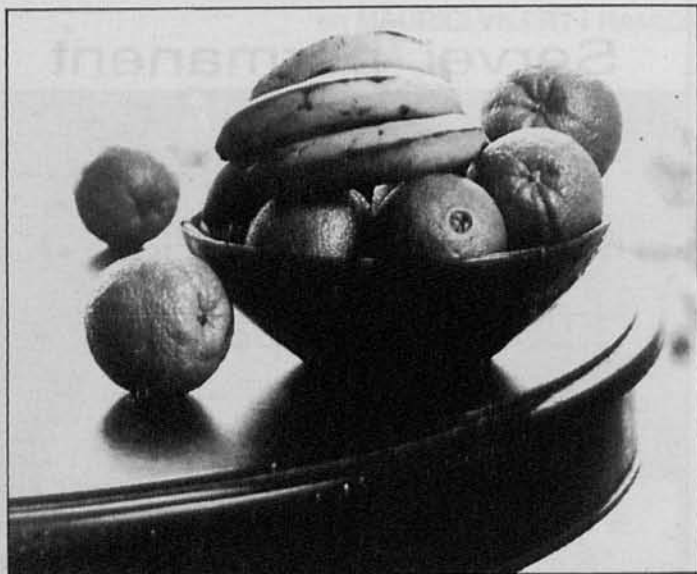
Es troba també a la carn, el fetge, el llevat, les verdures i els cereals. La seva manca provoca una malaltia dita pelagra, la qual causa lesions de pell, mucoses a l'aparell digestiu i al nerviós.

ACID PANTOTEIC

Com que la presència d'aquest àcid a la natura és abundant, les malalties per manca són molt estranyes. Es fa servir com a medicament en les pomades indicades en el tractament de cremades, també com a antiinflamatori i com atenuant dels efectes colaterals dels antibiòtics.

VITAMINA B 12 (Cianocobalamina)

La vitamina B12 participa en la formació de glòbuls sanguinis, beines nervioses i diverses proteïnes. És un factor essencial del creixement que intervé en el metabolisme dels pròtids, lípids i hidrats de carboni.

Les deficiències degudes a una aportació insuficient són rares. Tan sols es produeixen en vegetarians estrictes, perquè només es troba en aliments d'origen animal.

ACID FÒLIC

Es troba en el fetge, els ronyons, la carn, la llet, el formatge i les verdures. Els símptomes característics de la seva mancança són l'alentiment de la formació cel·lular a tots nivells, per la qual cosa provoca anèmia, trastorns en el creixement dels cabells i els ossos.

VITAMINA H (Biotina)

Influeix directament en la formació de la pell. Aliments rics en biotina són el fetge, els ronyons, la carn, el llevat, el rovell d'ou i els bolets. És difícil trobar deficiències de biotina, si no és que porta una dieta molt desequilibrada.

VITAMINA C (Acid ascòrbic)

Participa en la formació i el manteniment dels teixits, els ossos, les dents i la sang. Es troba a tota classe de fruites i verdures, sobretot en els cítrics.

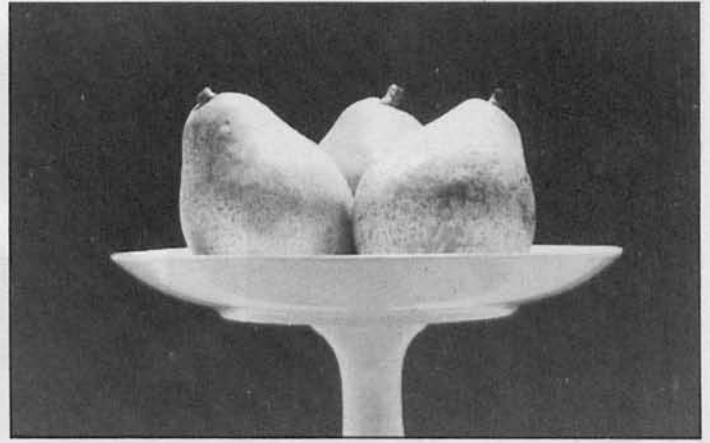
En casos de deficiència, s'observa fatiga i una elevada predisposició a les malalties infeccioses. En casos de deficiència molt greus apareix una malaltia anomenada escorbut, però és molt poc freqüent en els nostres temps. Fumar pot originar també un dèficit de vitamina C. Cada cigarreta consumeix una quantitat determinada de vitamina que s'ha de compensar en l'alimentació.

VITAMINA D (Colecalciferol)

Certes funcions de l'organisme depenen de la calç, per exemple, la coagulació sanguínia, el treball muscular, la transmissió d'estímuls als músculs i la permeabilitat de la membrana cel·lular. La vitamina D regula el metabolisme del calci.

Es pot ingerir amb aliments com l'oli de bacallà, el rovell d'ou, la llet i el pa, però també sintetitza la pell per mitjà de la llum del sol.

La manca de vitamina D origina el raquitisme.

VITAMINA E (Tocoferol)

La vitamina E actua sobre les glàndules genitals, els nervis i els músculs. Es troba a les cèl·lules germinatives de les plantes i grans oleaginoses però també a l'enciam, el rovell d'ou i la carn.

VITAMINA K (Fitomenadiona)

És un factor important en la coagulació sanguínia. La flora intestinal sintetitza la major part de la vitamina K. Els antibiòtics i les sulfamides poden alterar la flora intestinal de manera que s'origini un dèficit de vitamina.

LLUÍS CABARROCAS RIBAS
Infermer

CAJA DE MADRID

Travessia Casa de la Vila, 2

VILOBÍ D'ONYAR

CADA DIA MÉS

PRECAL

ÉS DEL SEU INTERÈS

SERVEI — QUALITAT — PREU

ENS TROBAREU A C/. MADRENYS — VILOBÍ D'ONYAR

PRECAL

RESUM D'HABITANTS I HABITATGES DEL MUNICIPI PER NUCLIS DE POBLACIÓ

SALITJA

	Habitatges ocupats	Hab. temporada	Hab. desocupats	HOMES	DONES	TOTAL gent	TOTAL cases
Nucli	41		8	80	83	163	49
Disseminat	36		25	81	81	162	61
Total Salitja	77		33	161	164	325	110

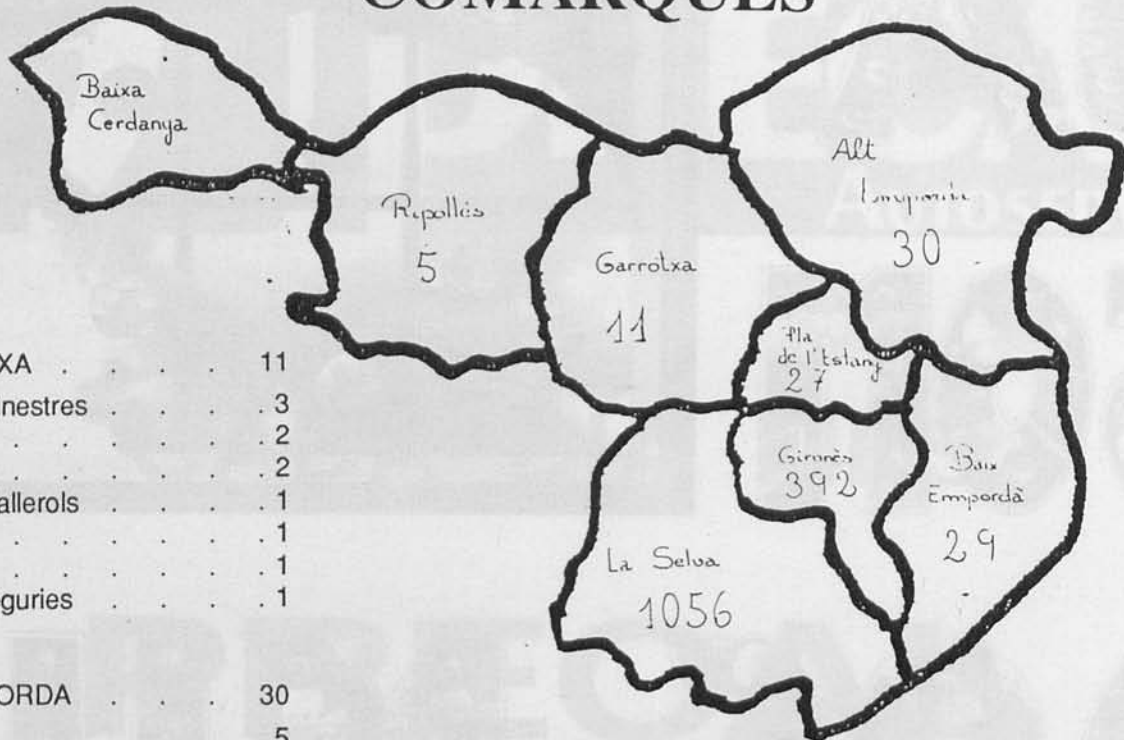
SANT DALMAI

	Habitatges ocupats	Hab. temporada	Hab. desocupats	HOMES	DONES	TOTAL gent	TOTAL cases
Nucli	48		13	89	87	176	61
Disseminat	47	44	19	111	95	206	110
Total S. Dalmai	95	44	32	200	182	382	171

VILOBÍ D'ONYAR

	Habitatges ocupats	Hab. temporada	Hab. desocupats	HOMES	DONES	TOTAL gent	TOTAL cases
Nucli	228		83	443	411	854	311
Disseminat	116	38	59	231	208	439	213
Total Vilobí	344	38	142	674	619	1293	524
Total Municipi	516	82	207	1035	965	2000	835

PROCEDÈNCIA PER POBLES I COMARQUES

GARROTXA	11
S. Aniol de Finestres	. 3
Olot	. 2
Santa Pau	. 2
S. Feliu de Pallerols	. 1
Les Planes	. 1
Joanetes	. 1
S. Pau de Segúries	. 1

ALT EMPORDA	30
Figueres	. 5
S. Pere Pescador	. 2
Garrigàs	. 1
Vilabertran	. 1
Darnius	. 1
Avinyonet de Puigventós	. 4
Roses	. 2
Cistella	. 1
Boadella	. 1
Cabanelles	. 1
L'Escala	. 1
Pontós	. 1
Palau Saverdera	. 2
L'Armentera	. 1
Navata	. 3
Port de la Selva	. 1
Maçanet de Cabrenys	. 2

BAIX EMPORDA	29
Cruïlles	. 6
Torroella de Montgrí	. 2
S. Sadurní de l'Heura	. 1
S. Cristina d'Aro	. 2
Verges	. 1
Parlavà	. 2
La Bisbal d'Empordà	. 1
Mont-ràs	. 1
Rupià	. 1
Ullastret	. 1
S. Feliu de Guíxols	. 5
La Pera	. 1
Palamós	. 1
Palafrugell	. 2
Vulpellac	. 1
Bellcaire	. 1

GIRONÈS	392
Girona	. 184
Aiguaviva	. 60
S. Gregori	. 55
Bescanó	. 30
Cassà	. 10
Fornells	. 8
Salt	. 9
Campllong	. 2
Vilablareix	. 5
Llagostera	. 5
S. Martí de Llémena	. 9
Canet d'Adri	. 2
Estanyol	. 2
S. Julià de Ramis	. 1
Bordiils	. 2
Campdorà	. 1
Celrà	. 2
S. Daniel	. 1
Santa Eugènia	. 1
S. Jordi Desvalls	. 2
Madremanya	. 1

LA SELVA	1056
Vilobí d'Onyar	. 849
Brunyola	. 49
Caldes de Malavella	. 36
Santa Coloma de Farners	. 26
Riudellots	. 21
Sils	. 16
Riudarenes	. 10
Vidreres	. 6
Anglès	. 14
La Cellera	. 6

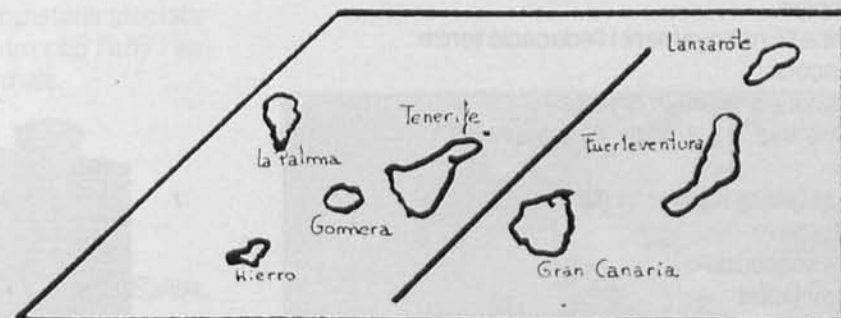
Hostalric	. 1
Amer	. 7
S. Hilari Sacalm	. 1
Maçanet	. 2
Osor	. 1
Arbúcies	. 5
S. Andreu Salou	. 1
S. Miquel de Cladells	. 2
S. Feliu de Buixalleu	. 1
Susqueda	. 2

PLA DE L'ESTANY	27
Serinyà	. 1
Vilademuls	. 2
Esponellà	. 2
S. Andreu de Terri	. 1
Cornellà de Terri	. 8
Banyoles	. 3
Palol de Revardit	. 5
S. Miquel de Campmajor	. 5

RIPOLLÈS	5
Ribes	. 2
Molló	. 1
S. Joan de les Abadesses	. 1
Gombreny	. 1

Nota.— Les dades de Sant Gregori i Girona no són significatives atès que els naixements, tant de vilobinencs com d'altres persones residents a Vilobí però no nascudes al municipi, hi consten per la ubicació dels centres hospitalaris.

DADES QUE FAN REFERÈNCIA AL LLOC DE NAIXEMENT

ESTRANGERS

PORTUGAL	3	HONGRIA	1
ALEMANYA	1	URUGUAY	1
KENIA (NAIROBI)	1	FRANÇA	6
SIDI IFNI	1	INDIA	1

ELS SERVEIS DEL NOSTRE MUNICIPI

Atès que la població del nostre municipi és ja de dos mil habitants, ens ha semblat interessant fer una repassada dels serveis de què gaudim.

Per servei, entendrem l'organització i personal destinat a vetllar per uns interessos o satisfer unes necessitats del públic o d'alguna entitat oficial o privada.

Podem distingir dues classes de serveis:

— Servei públic: Es tracta d'una competència específica de l'estat, el qual, mitjançant un règim i una organització de Dret públic o privat fa prestacions útils i proporciona béns i serveis als particulars i a la col·lectivitat.

— Servei privat: Són aquells que tindrien una actuació privada i estarien al marge del suport estatal.

D'altra banda, els serveis entrarien dins del sector terciari de l'economia, que engloba un conjunt heterogeni d'ocupacions indispensables per al funcionament econòmic de la societat.

Centrant-nos més en la nostra realitat, els serveis que hem de tenir segons que la Legislació Autònoma de Règim Local a Catalunya ens indica en el seu article 64:

Els municipis independentment o associats, prestaran, com a mínim, els següents serveis:

a) A tots els municipis:

Enllumenat públic, cementiri, recollida de residus, netja viària, proveïment domiciliari d'aigua potable, clavegueres, accés als nuclis de població, pavimentació i conservació de les vies públiques i control d'aliments i begudes.

Revisada la llei, veurem a continuació els serveis que hi ha al nostre municipi, tenint en compte que són extrets d'una determinada font d'informació, i potser per això hom en pot trobar a faltar algun.

— Dependents de l'Ajuntament, hi ha els citats anteriorment a la Llei i també el manteniment de l'Escola, dels consultors mèdics, lloguer del local de teatre perquè s'hi realitzin diverses activitats, l'escorxador...

Hi ha també un personal especialitzat, com serien l'assistent social, tècnics urbanístics, lampista i encarregat d'usos múltiples...

— Quant a l'Ensenyament i l'educació tenim:

- Escola
- Escola-bressol (municipal).

— La Justícia local, que és assumida pel Jutge de Pau.

— Pel que fa a la Sanitat, hi ha:

- Metge
- Farmacèutic
- Practicant
- Comadrona
- Veterinari

— Serveis Religiosos amb els mossens de Vilobí-Sant Dalmai i Salitja.

— De Transports i Comunicacions, tenim els següents:

- Línia d'autobusos Girona-Santa Coloma
- Aeroport
- 7 taxis
- Gasolinera

litja) · Transports de mercaderies (5 a Vilobí i 4 a Sa-

- Correus
- Cabina i telèfon públic

— També tenim instal·lacions esportives com:

- Pista polisportiva municipal
- Camp de futbol
- Piscina a Salitja

— Els comerços, entre Salitja, Sant Dalmai i Vilobí són:

- Tres fleques
- Patisseria
- Fruiteria i productes alimentaris
- Dues botigues
- Supermercat
- Peixateria
- Cinc carnisseries
- Estanc
- Sabateria
- Tres merceries
- Farmàcia
- Venda de matalassos
- Venda de mobles
- Dues botigues d'electrodomèstics
- Venda d'articles d'esports i armeria
- Venda de llenya
- Venda de maquinària agrícola (dos)
- Quatre mecànics
- Taller de planxisteria
- Tres llocs de venda d'automòbils
- Dos bancs
- Dues caixes
- Sis perruqueries
- Tres restaurants
- Dos hotels
- Cins bars on fan menjars
- Tres bars
- Dues pompes fúnebres
- Autoscola

— Dintre la branca de la construcció hi ha:

- Cinc fusteries
- Vuit entre paletes, constructors i promotors
- Sis lampistes
- Pintors

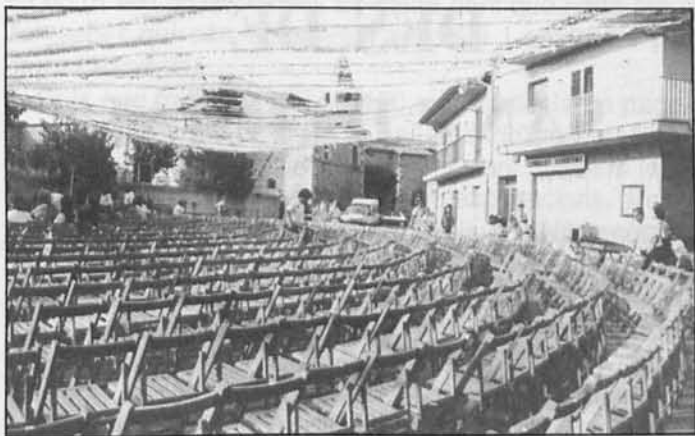

Com hem pogut veure, la Llei ens assenyala uns mínims certament mínims. Per sort, entre tots tres pobles tenim força més serveis, però, malgrat això, tots estarem d'acord que anem evolucionant i que ens caldrien altres serveis, per exemple una biblioteca, un casal de jubilats... Esperem que no tardin gaire a realitzar-se.

L'ASSOCIACIONISME AL MUNICIPI

ASSOCIACIÓ PARES DE FAMÍLIA "LES FONTS" DE SALITJA

Neix l'any 1981 amb la finalitat de construir la piscina. Actualment compta amb 170 socis i rep una subvenció de l'Ajuntament. Les principals activitats que porten a terme són, a part del manteniment i gestió de la piscina, un casal d'estiu que inclou cursets de natació, col.laboració amb l'organització de la Festa Major de Salitja i Festival de la Cançó i classes de guitarra, piano, solfeig i violí de les quals s'encarrega, en concret, el grup músicovocal de Les Fonts.

AMICS DE LA CROSA

Es legalitza formalment l'any 1988 però la iniciativa de constituir-se en grup parteix del 1987 a causa de l'interès d'una colla de veïns dels municipis de Vilobí i Bescanó per fer un seguiment de tot el que envolta La Crosa. Actualment, estan pendents del procés iniciat perquè La Crosa sigui declarada PARATGE NATURAL D'INTERÈS NACIONAL.

També han fet afectiva una recollida de dades de camp per tenir informació directa dels propietaris afectats pel Pla. Tenen reunió de Junta General un cop l'any i es troben diverses vegades en reunions informals.

COMUNITAT DE VEÏNS VILOBÍ D'ONYAR-BRUNYOLA (SOCIETAT DE CAÇADORS)

Aquesta societat aplega 330 socis de Vilobí, Salitja, Sant Dalmai i Brunyola. Per bé que ja s'hi va començar a treballar l'any 1971, la data de legalització va ser el 30 de juliol de 1973, moment en el qual va quedar delimitat el vedat de caça. A més de les activitats pròpies d'una societat de caçadors, la Comunitat de Veïns Vilobí-Brunyola es reuneix en una assemblea anyal de socis, així com també en un Sopar de Germanor.

Ha realitzat diverses Tirades al Plat i col.labora amb la Comissió de Festa Major de Vilobí d'Onyar en l'organització de Tir al Plat que s'hi celebra.

ASSOCIACIÓ SANT LLOP DE SANT DALMAI

Neix per Reis de l'any 1988 a partir de la iniciativa d'un grup de veïns de Sant Dalmai que, en principi, pretenien formar una Associació de Veïns. Es defineixen com a grup cívico-cultural, amb entitat jurídica formal. De moment, no tenen socis ni fan pagar quotes però compten amb una subvenció de l'Ajuntament per fer cara a les despeses. Es troben cada dimarts al casal. Les activitats que han portat a terme són: restauració i posada en marxa del local de les antigues escoles com a seu social del grup i que també s'utilitza per fer-hi el casal d'estiu, per assaig de "Les nostres Veus", conferències, cursets de sardanes i ping-pong. També organitzen, al llarg de l'any, una arrossada popular, costellades, matança del porc i excursions i van restaurar la font d'en Puig. No formen part de la Comissió de la Festa Major de Sant Dalmai però hi col.laboren.

ASSOCIACIÓ PERE ANTONI

Neix a la tardor de 1985 amb la finalitat d'organitzar activitats de tipus esportiu, cultural, festiu i per a mainada. Actualment amb un centenar de socis titulars de carnet (el nombre real de socis és molt superior si es té en compte que cada un de familiar n'aporta quatre de mitjana). Al llarg d'aquests tres anys i mig de vida, l'APA ha organitzat festes populars (caga-tió, calvacada de reis, carnestoltes, revetlles, castanyades, balls, festes de Sant Jordi), cercaviles, excursions, activitats culturals (conferències, concerts, audiovisuals, sessions de cinema al carrer, exposicions, teatre), i activitats per a mainada (colònies, excursions, acampades, tallers, jocs de poble) que van especificar-se més detalladament al núm. 7 de la revista (Tosquijsa, núm. 7, desembre 1988. Tres anys de Pere Antoni). També col.labora en l'organització de la Festa Major de Vilobí.

DES DE SALITJA

A l'hora de parlar del fet cultural a Salitja, potser caldria, primer de tot, definir el terme cultura.

Però això ens portaria a una llarga reflexió i crec que seria millor parlar directament dels fets culturals que hi ha actualment a Salitja.

Hem de citar el Grup música-vocal "Les Fonts de Salitja", ja amb una llarga trajectòria, prop dels 12 anys.

Suposo que, com en tot, sempre hi ha alguna persona concreta al darrera d'una iniciativa cultural. Així va ser, però ara no solament és una persona, sinó el col·lectiu de pares que acompanya aquesta mainada i (per què no?), la pròpia voluntat dels seus membres, ja molts amb la majoria d'edat a les seves espatlles, que volen continuar aquesta tasca.

Un altre fet cultural de molta ressonància és la Festa Major, plena d'actes populars.

Aquí sí que podem parlar de la voluntat d'un poble que vol que segueixi, sobretot, el conegut Concurs de la Cançó, no un Concurs fora de l'abast de les possibilitats del poble, sinó, sense caure en utopies, un Concurs digne, respectat i popular.

Si l'esport és cultura, cal parlar de la piscina. La voluntat d'un grup que va engrescar una gran majoria de persones del poble. Té futur, encara que essent unes instal·lacions de temporada, queda molt limitat el seu camp d'acció.

Però això és suficient? No som capaços de fer res més?

Quan em faig aquestes preguntes, també constato les poques inquietuds de la gent, però potser estic errat i aquestes inquietuds es desenvolupen fora del poble, a causa de la major mobilitat de la gent i de la presència dels mitjans de desplaçament i comunicació.

Té la seva importància l'educació, que es fa fora del poble, encara que no del municipi. Amb això no vull dir que sigui dolenta la concentració escolar del municipi, però sí que desarreia una mica.

El que pot semblar un desarrelament cultural és, a la vegada, un fet integrador. També el futbol ha estat un altre fet integrador dels joves del municipi.

La gent gran s'inclina menys a sentir-se del municipi de Vilobí. Ells són del poble de Salitja, potser perquè analitzen que les inversions municipals no són proporcionades a cada poble.

La gent jove ha trencat aquests perjudicis, i fets com l'escola, el futbol i les Festes Majors hi han ajudat molt.

Entenc que moltes vegades ens hem refugiat en la idea del centralisme cultural per part de Vilobí. Potser sí que en certes èpoques això ha estat així, però em sembla que ara és un argument que no s'aguanta.

Un altre argument ha estat la manca de suport per part de les institucions: Ajuntament, Diputació, Generalitat,...

No serà que a vegades ni els l'hem demanat, aquest suport moral i econòmic.

Voldria deixar un portal obert per tal de fer renèixer la cultura amb tota la seva globalitat i fer realitat el refrany: "Es tanca una porta i s'obre un portal".

Vosaltres teniu la paraula i, potser, més que la paraula, els fets i les realitats.

DES DE SANT DALMAI

Quan diem que a Vilobí som 2.000 habitants, cal entendre que el concepte de Vilobí es refereix al municipi i que, per tant, també inclou Sant Dalmai, on en els darrers anys el creixement ha estat molt important.

Les raons d'aquest creixement no són només laborals; som molts els nousvinguts d'altres pobles que ens hem instal·lat a Sant Dalmai sense tenir-hi la feina. Quina és la causa que la gent decideixi viure a Sant Dalmai? Potser la seva situació privilegiada, que combina la tranquil·litat d'un poble petit i la proximitat a poblacions més grans com a Cassà, Girona, Sta. Coloma... on l'oferta de treball pot ésser més extensa. D'altra banda cal remarcar l'oferta d'habitatges que s'hi ha trobat, a diferència de pobles veïns com Salitja, Brunyola o Estanyol, on és pràcticament nul·la. Ara bé: que fou primer, l'oferta o la demanda? Caldria aprofundir molt més en el tema i estudiar cada cas en particular per treure'n l'aigua clara.

Tenim trets diferenciadors la gent de Sant Dalmai respecte a la de la resta del municipi? Crec que gairebé seria pedant a final de segle, quan les distàncies cada dia són més curtes, quan en poques hores es pot donar la volta al món, quan, per desgràcia, europeus i americans (per posar un exemple) cada dia ens assemblem més, voler buscar diferències a gent de pobles que no els separen tres quilòmetres.

Potser Sant Dalmai en estar més en un lloc de pas, ha fet la seva gent més oberta a rebre nous habitants d'altres pobles. A Salitja, en canvi, en estar més apartat no ha tingut un creixement tan notori. De grans diferències, però, no en trobem pas.

Però, malgrat l'absència de grans diferències, el municipi no té consistència. No es nota en la gent de Sant Dalmai l'anhel de formar part d'aquests 2.000 habitants; la causa pot ser el probable centralisme de Vilobí envers els altres dos pobles, centralisme que és més de forma que no pas de fons, perquè, de fet, són ben poques les iniciatives, diguem-ne, "oficials". La majoria d'iniciatives són personals, doncs.

QUÈ FA LA GENT DEL MUNICIPI

Ho han comptat i som 2.000. Què fem aquests dos mil? A què ens dediquem? Ho hem esbrinat amb les dades del padró municipal, és a dir, amb la professió declarada. En aquesta anàlisi d'activitats ja procurem que les xifres no maregin massa; les donarem arrodonides. També cal considerar que si reviséssim el padró a l'estat present podria haver-hi una desviació màxima del 4%, tendint a augmentar cap al sector serveis. Tot i això, tampoc és gaire clar on comença el sector serveis. El que sí és segur és que hi ha algun aspecte sorprenent.

Primera dada: de cada 100 vilobinencs, 37 treballen i 63 no (o així ho declaren). És molta gent que no fa res, i per saber qui són ho anirem repartint i analitzant per grups i activitats.

Dels que treballen n'hi ha 150 que es declaren pàgossos. D'altra banda, a Vilobí hi ha unes 260 explotacions agrícoles-ramaderes censades. Per tant, trobem que cada pagès fa anar gairebé dues explotacions. Realment, creiem que dedicades a l'agricultura n'hi ha més de les declarades, si no, els comptes no lliguen. De tot això, en podria resultar que Vilobí no és ni bon tros un poble agrícola, tal com demostren els conreus que ens envolten.

Dedicats a fàbriques, tallers i indústries en general, hi ha 480 persones. Aquí trobem que són molts per la indústria que hi ha; però veient l'activitat de l'ofici declarat es pot deduir que molts treballen fora del poble, bàsicament a Girona i rodalia, Sta Coloma i Riudellots, i també a la resta de pobles de la comarca. La població activa viu i resideix a Vilobí, però la riquesa generada pel seu treball queda fora del poble.

Al sector que se'n diu terciari o serveis (bancs, caixes, hotels, oficines administratives, funcionaris, etc), el que se'n diuen oficines i despatxos, que també inclouen sanitat, esport i lleure, en total hi ha 120 persones. Si repassem el que hi ha al municipi cal considerar que molts també surten a treballar a fora, bàsicament a Girona i rodalia. Aquest sector té tendència a créixer. Els que treballen al camp d'aviació i empreses relacionades estan comptats aquí.

Conseqüència lògica: dels 750 que treballen, molts ho fan a altres pobles, però com que resideixen a Vilobí, usen tots els serveis. Això determina que aquests serveis hagin d'ésser-hi (cosa avantatjosa per a tots) però els hem de pagar encarint el pressupost municipal i les contribucions. D'altra banda, gent forastera treballa a Vilobí, cosa que provoca el fenomen invers; però de les dades manejades, creiem que en surten més que no en vénen.

Ara anirem pels que oficialment no treballen que són molts. Són 420 estudiants, la majoria dels quals fan bàsica a Vilobí mateix. Els d'ensenyament mitjà van a Sta. Coloma i a Girona, i els d'ensenyament superior a Girona i a Barcelona. Un cop acabats els estudis, molts aniran a treballar a altres indrets per manca de centres on exercir l'activitat estudiada.

Un segon grup molt nombrós, i que oficialment tampoc treballa són les mestresses de casa: 400 dones declaren aquesta activitat. Com que sabem que si treballen de valent, en farem pocs comentaris. Ja se sap: a callar, que les dones sempre tenen raó.

També tenim un altre grup nombrós i poc considerat perquè són petits: els menors de sis anys, que són 200 a tot el municipi; després diran que la natalitat baixa. Veient aquesta xifra no ens ho acabem pas de creure, però és cert: els menors cada vegada van baixant. D'aquí a deu anys podrien sobrar aules a col.legi.

El jovent de 50 anys enrera, els de la tercera edat, són 190. Molts, encara que jubilats, continuen ajudant a la casa en el que calgui. Aquest grup, amb tendència a créixer, encara és baix, comparant-lo amb xifres estadístiques de nivell provincial o nacional. Anirà augmentant per les majors expectatives de vida. Caldrà pensar i programar activitats i llocs adients per la gent gran, com poden ésser esplais, casals, etc. Si el jovent té pistes esportives, camps de futbol i discoteques, alguna cosa haurà d'haver-hi per als grans.

Que han declarat invalidesa, són 32, i, a l'atur hi ha 85 persones. En tots dos casos, són xifres poc significatives en el global de Vilobí, encara que reconeixem que a nivell individual poder ésser casos i situacions molt punyents.

Ja hem vist què fem els 2.000 habitants de Vilobí. Ben segur que a més d'un li semblarà irreal o exorbitat algun dels aspectes d'aquesta anàlisi, però les dades són així. Repetim que aquestes dades són elaborades a partir del que es declara en el padró. Creiem que de pagès hi ha molta més gent que en fa i que ha declarat alguna altra activitat com a principal, i que hi ha estudiants que ja treballen i encara consten com a tals. Les estadístiques es fan amb xifres, i aquestes són les que tenim. En tot cas, il·lustren alguns aspectes que tenim poc presents, però que hi són i que s'han de valorar i considerar.

QUÈ LLEGIM?

ENQUESTA REALITZADA A UN GRUP DE VEÏNS DE VILOBÍ, SALITJA I SANT DALMAI

Mostra: 59 persones triades a l'atzar (24 homes, 35 dones).

Edats: De 10 a 15 anys: 16 (8 nois, 8 noies).

De 16 a 25 anys: 18 (6 nois, 12 noies).

De 26 a 35 anys: 12 (5 homes, 7 dones).

De 36 a 50 anys: 6 (1 homes, 5 dones).

Més de 50: 7 (4 homes, 3 dones).

Ocupació principal: Classes passives (mestresses de casa, aturats, jubilats i estudiants): 38 (15 homes, 23 dones).

Sector primari: 1 (1 homes, 0 dones).

Sector secundari: 8 (5 homes, 3 dones).

Sector terciari: 12 (3 homes, 9 dones).

Enquesta:

Quants llibres llegeix a l'any.

Quin és l'últim que ha llegit. En quin idioma. De quin autor.

OBSERVACIONS SOBRE L'ENQUESTA

Estadísticament, el valor de l'enquesta realitzada per *Tosquijsa* és mínim atès que el mostratge ha estat establert totalment a l'atzar, sense seleccionar prèviament els grups (així ens trobem, per exemple, amb un sol representant del sector primari, quan, en el nostre municipi, aquest sector és, justament, molt nombrós). Si en reproduïm els resultats és per curiositat i no pas amb l'ànim d'extrapolar-los.

GRAFIC NÚM. 1

Segons el resultat d'aquesta enquesta, els veïns del municipi llegeixen una mitjana de 8'1 llibres a l'any.

Segons el sexe, observem que les dones llegeixen més del doble que els homes.

Segons les edats, llegeixen menys els adults que els joves (cal considerar l'obligatorietat de llegir un nombre determinat de llibres durant el curs escolar).

Segons l'ocupació professional, les classes passives són les que llegeixen més (cal observar que els estudiants entren en aquest apartat) i les del sector primari són les que llegeixen menys.

GRAFIC NÚM. 2

De les persones enquestades, un 15'2% han manifestat no llegir cap llibre a l'any. D'aquests, un 33'3% són homes i un 66'6% són dones. El grup més nombrós de gent que no llegeix cap llibre és el constituït per les persones de més de 50 anys i les que entren dins del sector de classes passives.

Pel que fa a l'idioma de l'últim llibre llegit, un 56% és el català i un 44% és el castellà. El gènere majoritari és la novel·la, amb les seves varietats de novel·la o contes infantils i juvenils. No hi ha cap llibre de poesia i només dos d'assaig. Dels autors, 19 són catalans i la resta estan molt repartits entre autors de llengua castellana i anglesa.

		SEXE		EDAT					OCUPACIÓ PRINCIPAL			
		H	D	10-15	16-25	26-35	36-50	+50	PAS.	PRIM.	SEC.	TERC.
Total llibres/any	481	116	365	132	244	65	26	14	360	5	25	91
Mitjana	8'1	4'8	10'4	8'2	13'5	5'4	4'3	2'3	9'4	1	3'1	7'5

Gràfic núm. 1

		SEXE		EDAT					OCUPACIÓ PRINCIPAL			
		H	D	10-15	16-25	26-35	36-50	+50	PAS.	PRIM.	SEC.	TERC.
Total	9	3	6	0	0	3	2	4	5	0	3	1
%	15'2	33'3	66'6	0	0	33'3	22'2	44'4	55'5	0	33'3	11'1

Gràfic núm. 2

NOMBRE DE REVISTES I DIARIS QUE ES VENEN SETMANALMENT A VILOBÍ

REVISTES:

"Del cor"	133
Musicals	16
Política	8
Esportives	13
Foto-novel·la	13
Moda	12
Passatemps	5
Programació TV	35
Pornografia	3

TOTAL 238

DIARIS:

Esportius	140
De Barcelona	353
De Girona	285

TOTAL 578

OBSERVACIONS:

En aquest recompte, no hi apareix el nombre de veïns subscrits a d'altres revistes (científiques, literàries, econòmiques, etc.) que la reben directament al seu domicili.

Tot i que no s'especifica si el nombre de diaris venuts és el mateix cada dia, les fonts asseguren que les vendes pugen lleugerament els diumenges i festius en relació amb els dies feiners.

La variable que suposa el fet de comprar el diari fora del municipi és incontrolable.

ACTIVITATS ESPORTIVES I NÚMERO DE PARTICIPANTS DEL MUNICIPI

ESCACS.— Quatre campionats amb un total de 56 participants.

BOTIFARRA.— 11 campionats: 6 pel sistema de lliga i 5 pel sistema d'eliminatòries. Amb un total de 1.045 participants.

FUTBOL.— Actualment hi ha 6 equips, compostos per un total de 112 jugadors, 16 tècnics, 6 massatgistes, 1 metge, 1 practicant i 6 encarregats de material.

FUTBOL-SALA.— Actualment hi participen 20 equips i 224 jugadors.

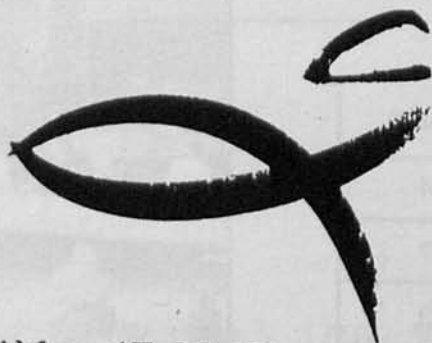
PATINATGE.— 1 monitora i 25 patinadors que han participat en un total de 21 festivals de patinatge i 2 campionats provincials.

JUDO.— 1 monitor i 25 participants. 10 trofeus provincials i se celebra anualment el Festival de final de curs.

PING-PONG.— 25 participants i 3 torneigs.

TIR AL PLAT.— 18 campionats i un total de 1.080 participants.

Caixa de Girona

Plaça Nova, 11 - Telèfon 47.32.37

VILOBÍ D'ONYAR

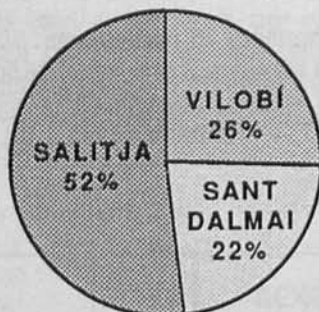
EL NOSTRE MUNICIPI I LA MÚSICA

La música, aquest art que es val dels sons combinant-los d'acord amb les lleis de la melodia, harmonia i ritme per a produir una delectació eufònica, és quelcom molt complex però que actualment engloba una gran quantitat de persones.

En el nostre municipi, infants, joves i adults estudien música repartits en sis grups. A Salitja, Concepció Planas (piano) compta amb 34 alumnes; Joan Casellas (guitarra, llaüt, bandúrria) compta amb 26 alumnes; el Sr. Cavalleria (violí) compta amb 3 alumnes i Fèlix Horcajo (contrabaix) amb 1 sol alumne. A Sant Dalmai, Mercè Rabionet té 21 alumnes i a Vilobí d'Onyar, J. E. Sánchez i Concepció Sánchez tenen 13 alumnes.

En total, hi ha 100 alumnes de música, disset dels quals estudien alhora en dos dels grups. Si restem aquests disset del total, ens queden 83 alumnes reals, els quals ens serviran de base per a l'estudi.

Agrupant aquests 83 alumnes segons el seu lloc de residència, comptem 43 alumnes de Salitja, 22 de Vilobí d'Onyar i 18 de Sant Dalmai; la qual cosa ens proporciona la següent gràfica:

Quant al sexe, hem observat que el nostre municipi segueix les tendències generals, ja que tenim un 65% d'alumnes femenines i només un 35% de masculins. Repartits en pobles:

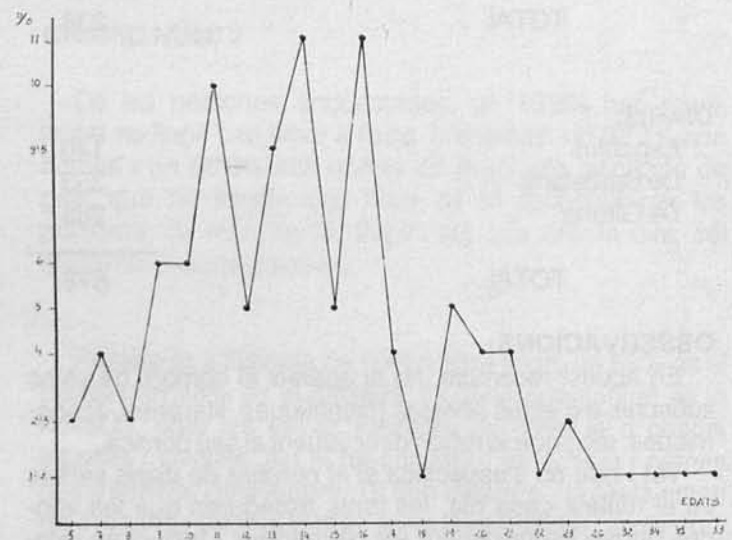
Separació en sexes

	HOMES	DONES
VILOBÍ	8	14
SALITJA	16	27
SANT DALMAI	5	13

Grup coral "Les Fonts de Salitja".

Hi ha una gran diversitat d'edats, les quals oscil·len entre els 5 anys del més jove i els 53 del més gran. La gràfica esdevé molt irregular; no obstant això, constatem que els 14 i 16 anys són les edats que engloben un tant per cent més elevat d'alumnes.

Els instruments de corda i els instruments de vent de fusta omplen en un 99 % els seus estudis. La guitarra, el piano i la flauta dolça són els més nombrosos, i la bateria, la gralla, la viola o el contrabaix els més escadussers.

El 75% dels nostres instrumentistes, però, estudien més d'un instrument alhora un 23% n'estudia només un i

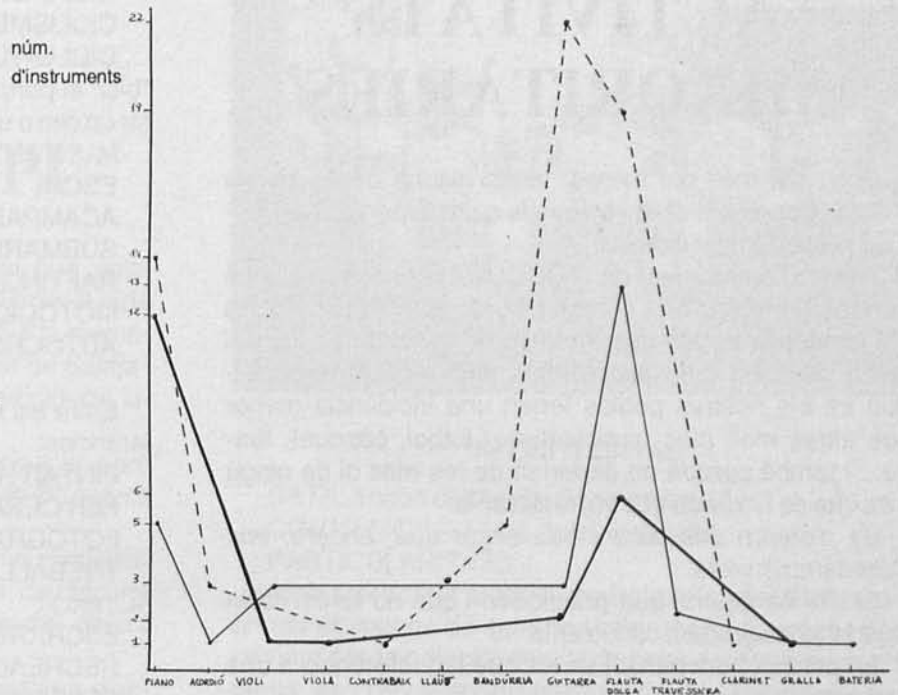

Les Nostres Veus.

un 20% estudia solfeig. Veieu la gràfica dels instruments que toquen els alumnes de cada poble:

Gràfica dels instruments que toquen els nostres músics.

— Vilobí d'Onyar
— Sant Dalmai
--- Salitja

Tenim dos grups musicals ben consolidats: "Les Fonts de Salitja" i "Les nostres Veus".

"Les Fonts de Salitja" va iniciar les seves activitats 16 anys enrera. Actualment està format per 23 joves, dels quals, 14 són noies i 9 són nois. Les seves edats oscil·len entre els 14 i 21 anys. Quant als instruments amb els quals acompanyen les veus, hem de dir que compten

amb cinc guitarres, cinc banbúrries, dos llauts, cinc flautes, tres melòdiques, un acordió, un clarinet i un contrabaix.

"Les nostres Veus" té només un any i mig de vida. El formen 18 persones, que oscil·len entre 16 i els 69 anys. Quant a sexes, hi ha 12 homes i només 6 dones, i quant a instruments, compten amb tres guitarres, un acordió i una flauta dolça.

**construccions
BUSQUETS**

C/. Madrenys, 27 - Tel. 47.31.08 - 17185 VILOBÍ D'ONYAR (Girona)

ACTIVITATS MINORITÀRIES

Tots, qui més qui menys, tenim alguna dèria, alguna mania, alguna activitat, ja sigui de caire esportiu, intel·lectual o senzillament manual.

Hem intentat, des de TOSQUIJA descobrir quines són les preferències i gustos alhora de practicar alguna d'aquestes activitats que anomenem minoritàries, no pel risc o dificultat que representen, sinó senzillament perquè en els nostres pobles tenen una incidència menor que altres molt més participatives: futbol, bàsquet, teatre... i també perquè no depenen de res més ni de ningú més que de l'individu que vol realitzar-la.

Us n'oferim una llista i ben segur que, encara, ens n'oblidarem moltes.

Si n'hi ha alguna que practiquen i que no tenim catalogada, ens agradarà conèixer-la.

En principi hem pensat en les que fan referència a una activitat física:

FOOTING

CAMINADES (mes o menys esportives)

GIMNÀSTICA (F.R.E.C.)

CICLISME

CICLO-TURISME (es tracta d'anar amb el cotxe i la "bici" al portamaletes fins a un lloc determinat i, des d'allà fer un cim o un tram de certa dificultat)

MUNTANYISME

ESQUÍ

ACAMPADA LLIURE

SUBMARINISME

RAFTING

MOTOCICLISME

AUTOCROS

Entre les més sedentàries són també diverses les preferències:

PINTAR I/O DIBUIXAR

FER CERÀMICA

FOTOGRAFIA I TREBALL DE LABORATORI

TREBALLS MANUALS (ganxet, mitja, macramé, costura... etc.)

ESCRIURE

RECREACIÓ CULINÀRIA

CULTIU DE BONSAI

ART D'IKEBANES

I JARDINERIA, en general

RACÓ DELS MANIÀTICS

Com a conseqüència d'aquest repàs de les aficions dels nostres convilatans, hem descobert que existeixen força maniàtics, enteneu, persones a qui agrada col·leccionar, reunir objectes originals, guardar coses estrafoles i que, per a ells, tenen un encant especial.

Podríem definir-los perfectament com a col·leccionistes, però ens agrada més el mot "MANIÀTICS", i per això TOSQUIJA ha decidit obrir un apartat que titulem "EL RACÓ DEL MANIÀTIC". En ell donarem cabuda a tots aquells que vulguin fer-nos conèixer la seva dèria, la seva mania i que tinguin una col·lecció o algun objecte singular, atípic o insòlit que li agradaria, per uns dies, cedir-lo per tal que, amb tots els de tots, organitzéssim una exposició.

No es tracta de col·leccions valuoses i importants, tan sols demanem que tinguin un toc curiós i insòlit i que siguin nostres, és a dir, dels veïns de Vilobí, Salitja i Sant Dalmaï.

Aquesta idea voldria materialitzar-se en una exposició que es faria durant els dies de la Festa Major de Vilobí, en principi.

Per comunicar o oferir la vostra col·lecció, podeu adreçar-vos a la Secretaria de l'Ajuntament o directament a TOSQUIJA.

L'ASPECTE FESTIU DEL MUNICIPI

En posar-nos a confeccionar un calendari que aplagués les celebracions que al llarg de l'any animen la vida dels nostres pobles, en primer lloc ens vénen a la memòria les festes majors. Tant la de Vilobí com les de Salitja i Sant Dalmaí han aconseguit un alt grau de participació local i de més enllà del municipi.

Amb un altre caire i amb una inferior participació, però amb un arrelament i tradició importants, situem els aplecs o festes de les diferents ermites.

Hi incloem, també, altres celebracions menys participatives i amb menor ressò, atès que totes i cadascuna conformen l'aspecte lúdic, festiu i d'esbarjo del nostre municipi.

No entrem en detalls d'organització o programa d'actes, per bé, en el moment oportú, TOSQUIJA ja us n'ofereix la informació pertinent. Només volem recordar-vos les dates en què tenen lloc i alguna particularitat específica.

FESTES MAJORS

SALITJA

DATA: 15 d'agost

COMMEMORA: Assumpció de Maria

PARTICULARITATS:

En ple cor de l'estiu, aquesta festa gaudeix de molt bona participació i d'un ambient popular d'allò més agradable.

El ball a la plaça del poble ens evoca i ens transporta a les festes majors d'abans, de tota la vida. Manté, en certa manera, aquell regust tradicional de quan la Festa Major era la diada de l'any més esperada per petits i grans... temps era temps.

Des de l'any 1977, Salitja compta amb el CONCURS DE LA CANÇÓ, que té lloc el darrer dia de la Festa. Enguany celebrarà la seva XII edició.

VILOBÍ D'ONYAR

DATA: Segon diumenge de setembre

COMMEMORA: Festa de les Relíquies

PARTICULARITATS:

Amb anterioritat al 1973, aquesta festa se celebrava el primer diumenge de setembre. Per raons diverses i bàsicament per la coincidència amb altres festes majors properes, es cregué oportú traslladar-la al següent diumenge, la qual cosa juntament amb l'esforç i il·lusió de la nova comissió, ha donat un excel·lent resultat.

Reculant una mica més, cal recordar que fins a començament del segle passat, la Festa Major de Vilobí era el dia de Santa Margarida (patrona de la parròquia), mentre que el primer diumenge de setembre tenia lloc la Festa de les Relíquies, menys destacada, tot i que hi havia molta gent.

SANT DALMAI

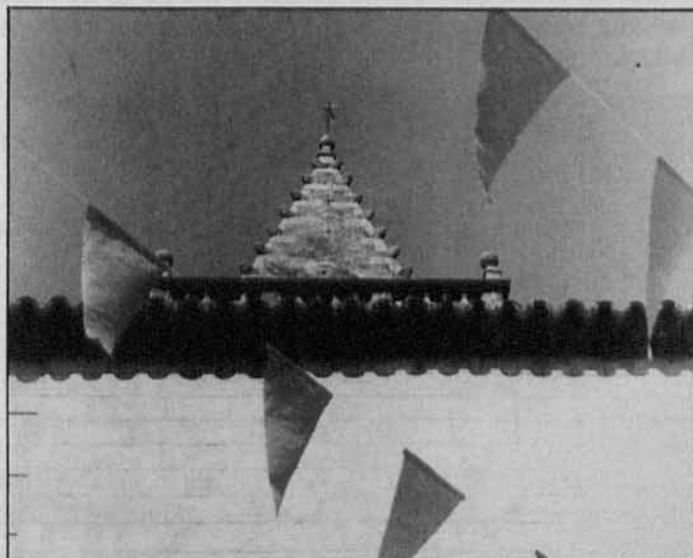
DATA: 5 de desembre

COMMEMORA: Sant Dalmaí, patró del poble.

PARTICULARITATS:

No sempre coincideix la diada del Sant amb l'inici de la festa, ja que, normalment sol celebrar-se el cap de setmana més proper, la qual cosa permet gaudir de diversos dies d'autèntica "moguda".

Tot i l'època en què té lloc, amb el consegüent fred i climatologia no sempre favorable, és interessant destacar la forta atracció que la festa de Sant Dalmaí exerceix entre la gent jove de la rodalia que omple l'envelat de gom a gom.

APLECS

Romeria, fontada, romiatge, festa o aplec?

El terme "aplec", el més emprat a casa nostra, és sinònim de festa, de gala, d'agrupament. El dia de l'aplec es refereix a la jornada en què l'ermita celebra la seva Festa Major, a la qual acuden devots de les comunitats més properes que pertanyen al seu radi d'acció.

En molts casos, es podria parlar d'una certa interacció social — dia de camp, de fraternitat o de trobada—. L'ermita es converteix en un centre acollidor on preval el caràcter lúdic i on s'intercalen les devocions pietoses —missa, o millor dit, Ofici Solemne, récs del rosari, cantades de goigs...—, amb les purament profanes i tradicionals —ballades de sardanes, rifes, berenades, jocs... etc.

Tota aquesta estructura festiva que al llarg de la història ha sofert constants oscil·lacions, en els darrers anys ha tornat a prendre embranzida. Tanmateix, els motius de fons poden haver-se modificat, però, l'esperit de germanor i de participació s'hi renova any rera any.

Ben segur que per trobar l'origen d'aquestes celebracions hauríem de recular molt enrera, fins que arribaríem a descobrir que, ja en temps pre-cristians, en aquests llocs on avui venerem les imatges dels sants, santes i marededéus, ja els nostres rebesavis de temps immemorials hi rendien culte; és a dir, eren ja llocs amb unes característiques particulars, on s'anava a demanar protecció contra calamitats naturals; on es practicaven ritus fonamentalment agraris per obtenir bones collites o també, per demanar salut, un dels objectius primordials de la humanitat.

En definitiva, eren llocs on la població s'adreçava i demanava a l'esperit de torn, a l'accident orogràfic —muntanya, roca, cingle... etc.— o a la deu que mostrava un poder i una exuberància sobrenaturals, favor i protecció.

Tot i que la topografia del nostre entorn més proper no posseeix accidents orogràfics considerables, podem apreciar com hi coincideixen certs aspectes:

No és en va que l'ermita de Santa Margarida es troba situada dalt del turonet més pronunciat de la plana de Vilobí.

I, si ens fixem amb Santa Maria de Serrallonga, el mateix topònim, segons Joan Amades, ja indica un culte lític o orogràfic (serra-llarga), cristianitzat.

Evidentment, el culte a l'aigua és ben palès a l'ermita de Les Fonts de Salitja.

Feta aquesta introducció que, d'una manera esquemàtica, ens deixa veure la connexió existent entre el món terrenal i sobrenatural al llarg del temps, passem a comentar, també quins són i quan tenen lloc els aplecs que d'una manera o altra exerceixen una atracció i interacció social entre la població del nostre i d'altres municipis propers.

SANTA MARGARIDA

LLOC: Vilobí d'Onyar

DATA: 20 de juliol

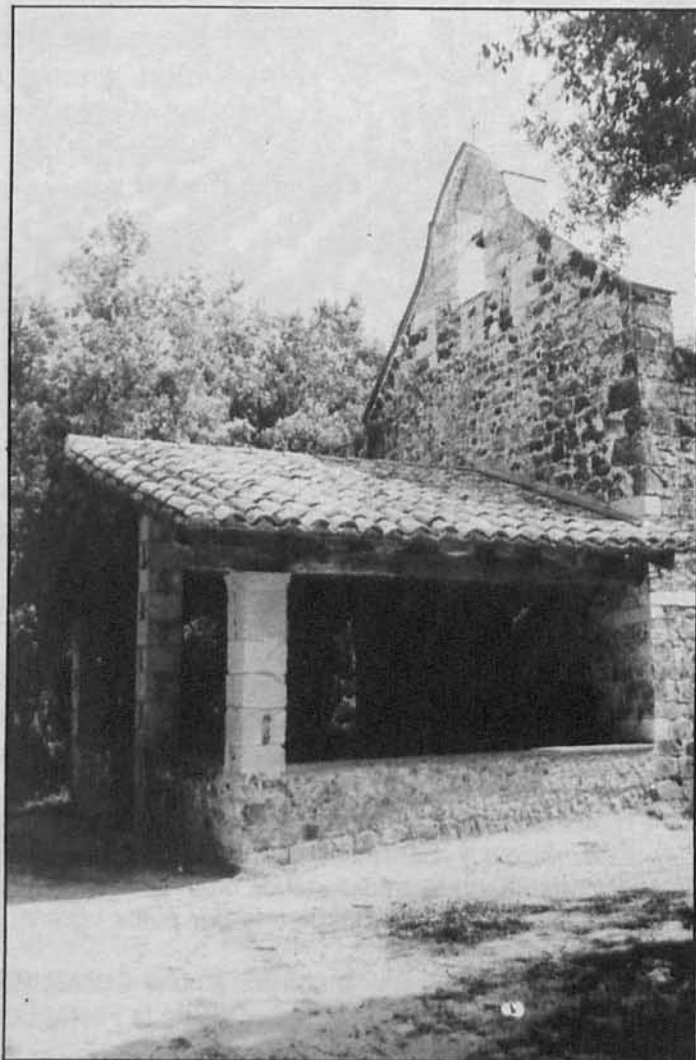
PARTICULARITATS:

És ben conegut l'arrelament i tradició que de sempre ha tingut Santa Margarida a la parròquia de Vilobí, de la qual n'és patrona i protectora, especialment del veïnat que porta el seu nom.

Al llarg de la història, se l'ha invocat per demanar-li diferents favors, en especial salut i bones anyades. Les processons de l'església parroquial a l'ermita amb el Sant Crist presidint la comitiva per tal de demanar la preuada i necessària aigua en els anys de persistents sequeres, foren habituals en temps passats.

Amb tot, sembla que, a diferència d'altres indrets, a casa nostra pràcticament s'ha ignorat l'ajuda de Santa Margarida a les dones prenyades, de les quals n'és auxiliadora i protectora.

Quant a la diada de l'aplec, que es manté invariable sigui feiner o festiu, la participació és total. Al llarg del dia les anades i vingudes a l'ermita són constants, fins que, al caient de la tarda, mentre uns puntegen la darrera sardana, els altres preparen les taules, la beguda fresca, l'amanida i... això sí, que no hi falti el rostit i la coca per fer la berenada de rigor i cloure la jornada. I, amb una mica de sort, podeu ser afavorits amb el premi d'un formós xai.

SANT ROMA

LLOC: BRUNYOLA (veïnat de Sant Romà)

DATA: El diumenge més proper al dia 9 d'agost

PARTICULARITATS:

La capella de Sant Romà presideix des del cim del planell del puig les masies que configuren el seu veïnat.

L'esperit militar del Sant es respira a l'interior de l'ermita a les parets de la qual es troben disposades les fotografies de joves soldats que en generacions successives han ofert al sant el seu ex-vot, per tal que els protegís i guardés durant el servei militar.

Encara que en els nostres dies aquest costum gairebé ha desaparegut, això no ha estat motiu perquè els habitants del lloc, així com molts de Brunyola, Salitja, Sant Dalmaí i Estanyol, no oblidin cap any l'assistència a la festa del sant, que, amb tracte familiar hem anomenat "el Sant Soldat".

LES FONTS

LLOC: Salitja

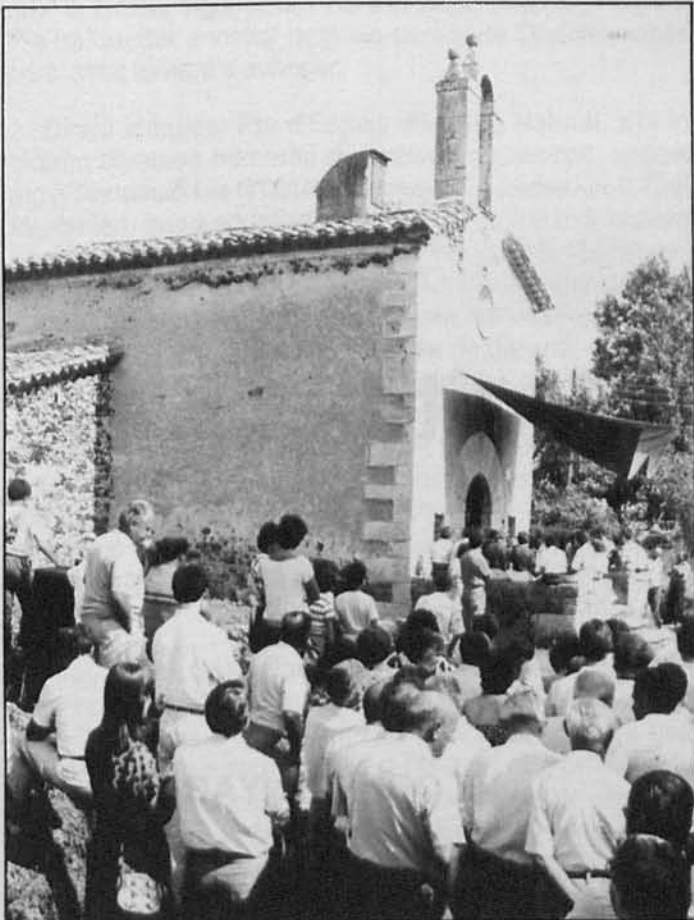
DATA: Primer diumenge de setembre

PARTICULARITATS:

El canvi de dia de la Festa Major de Vilobí va obligar a canviar de dia l'aplec de les Fonts, que el celebrava el segon diumenge de setembre, com tants d'altres aplecs dedicats a les marededéus trobades.

Aquest motiu, però, no ha implicat cap minva d'assistència ni ha rebaixat la participació dels devots en els actes propis de la festa: Nostra Senyora de les Fonts que, com resen els goigs...

*La devoció que hi ha / A vostra Santa Capella /
Demostran la maravel·la / ab que protegit està / Salitja per
vostra mà / En totes ocasions, etc.*

En els darrers anys, els organitzadors d'aquest aplec han fet incrementar l'èxit de la jornada amb un dinar de germanor, que ha tingut molt bona acollida, i que té lloc a la sureda de Can Rata.

SANTA CLARA

LLOC: Vilobí (veïnat de la Pocafarina; Fraternitat de Santa Clara)

DIA: Agost (no té dia fixat)

PARTICULARITATS:

Enguany, si no hi ha cap impediment, se celebrarà el segon aplec, que, com l'any passat, tindrà lloc a l'esplanada del convent.

Missa solemne, ballada de sardanes, arrossada de germanor i cantada popular a càrrec del grup Les Nostres Veus foren els ingredients que serviren per a l'elaboració d'aquesta jornada.

SERRALLONGA

LLOC: Brunyola

DATA: Setembre

PARTICULARITATS:

L'endemà mateix de la Festa Major de Vilobí i a manera de tornaboda, qui no hagi quedat prou esgotat amb les ballarugues i activitats pròpies té l'oportunitat de cremar el darrer cartutx a l'ermita de Santa Maria de Serrallonga. Aquesta ermita, tot i que pertany al municipi de Brunyola, la gent de Vilobí hi ha tingut sempre molta tirada.

Els actes que s'hi celebren són els propis d'un aplec: ofici, sardanes, berenades... i és tradicional la rifa dels ànecs.

ALTRES CELEBRACIONS

CAVALCADA DE REIS

5 de gener

Des de l'any 1954, té lloc la cavalcada de Reis, que recorre els tres pobles del nostre municipi, repartint caramels i donant aquell toc d'il·lusió i alegria que fa la felicitat dels petits i dels no tan petits.

PASCUA FLORIDA

Una de les tradicions més lligada a la Pasqua és la del cant de goigs i de caramelles. Doncs bé, Salitja, des de l'any 1984, ha volgut recuperar aquesta que semblava haver-se perdut del tot. Fou un grup de vuit persones que, amb il·lusió, sortiren la diada de Rams a cantar els goigs pels carrers i masies. Actualment, el grup de gojaires o "gotxaires", com solem dir, el configuren vint-i-dues persones, entre petits i grans, als quals des d'aquí volem felicitar per aquest recobriment.

SANT GALDERIC

15 d'octubre (abans), 15 de maig (ara)

Abans de Sant Isidre, els pagesos catalans tenien per patró Sant Galderic. Fou en el segle XVIII, després de la seva canonització, el culte i devoció del sant castellà s'estegué arreu de la península i a poc a poc desplaçà el de Sant Galderic.

Fa qüestió d'uns anys que, sense menystenir, i amb tot el respecte a Sant Isidre, al comunitat pagesa ha reivindicat el seu patró autòcton, cosa del tot lloable. A Vilobí es commemora el dia amb una arrossada popular i audició de sardanes.

SANTA CECÍLIA

L'any 1599, fou trobat el cos de la santa i per una frase de les Actes del seu martiri "al cant dels orgues, Cecília pregava..." se l'anomenà patrona de la música. Òbviament, Salitja, on existeix una tradició musical important, celebra aquesta festa amb un concert, actes religiosos i pisolabis per a tothom.

*****

Fins aquí el recull festiu cronològic que us havíem anunciat.

Certament que n'hi d'altres de menys participatives i més recents (Sant Jordi, 11 de setembre, caga-tió) o que amb el pas dels anys han quedat reduïdes a la seva celebració únicament religiosa i litúrgica, tot i que en èpoques anteriors havien tingut força rellevància (la festa del Roser, Sant Esteve...)

Bibliografia consultada:

AMADES, Joan: *Costumari Català*. V. IV, Salvat Edit. S.A., Barcelona.

DOLÇA CATALUNYA: *Gran Enciclopèdia Temàtica Catalana*, V. XV, Ed. Mateu, Barcelona, 1982.

FÀBREGAS, Xavier: *Tradicions, mites i creences del catalans*. Ed. 62, Barcelona, 1979.

MARQUÈS, Josep M^a. : "L'Església a Vilobí d'Onyar", dins *Festa Major Vilobí d'Onyar. Setembre 1978*, Gràfiques Duch, Cassà de la Selva, 1978.

PLA I CARGOL, Joaquim: *Tradiciones, santuarios y tipismo de las comarcas gerundenses*, Dalmau Carles, SA. Girona, 1946.

PUIGVERT I SOLÀ, Joaquim M^a.: *L'Ermita de Santa Margarida de Vilobí d'Onyar*, Universitat de Barcelona, curs 1988-1989 (inèdit).

PROMOCIONS

PUJOL, S.A.

CONSTRUCCIONS

* * *

ELECTRODOMÈSTICS
I VÍDEO PUJOL

Sant Antoni M. Claret, 6 - Tel. 47 31 32 - 47 32 52
17185 VILOBÍ D'ONYAR

Fruitex, S.A.

VILOBÍ D'ONYAR

ELS AMICS DE LA CROSA

Arreu del món cada vegada hi ha més consciència que la Naturalesa és quelcom que cal salvaguardar. Si es malmena, tarda molt de temps a refer-se, això mateix suposa una pèrdua per al país.

Catalunya no és pas cap excepció. Els interessos especulatius sempre es fixen en els pocs indrets que queden i que cal salvaguardar. Catalunya és un país de terra aspra, costa molt de fer-hi créixer arbres i boscos, però tenim hectàrees cremades, arrancades o malaltes. I de la costa, què en direm que no se sàpiga...: Cales, platges i sorralles desapareguts per l'afany de l'especulació.

De tot això, ja se'n va parlar anys enrera en el Llibre Blanc de la Natura. Ara s'ha reeditat actualitzant-lo i completant-lo. En llegir-lo, es constata que hem anat enrera. Al mateix temps, però, ha anat creixent una consciència general que calia fer quelcom per frenar l'abús i les destruccions que es feien a la Naturalesa. El Govern de la Generalitat ho ha copsat i ha endegat un pla destinat a protegir el poc que queda del molt que teníem. És el Pla d'Espais d'Interès Natural. El seu nom ho diu tot.

Pel que fa a les nostres contrades, aquest Pla preveu protegir unes 185 hectàrees a la Crosa i als seus verals. Aquesta inclusió té origen en la sol·licitud formulada pels Ajuntaments de Vilobí i Bescanó a la Direcció General del Medi Ambient, que ja ha començat a treballar-hi en la fase de recollida de dades. S'ha trobat que els propietaris tenen una disposició molt bona (diuen que tenen ganes que la Crosa sigui neta i no s'hi pugi remenar). Aquest Pla ha quedat encallat amb els canvis de Departaments, però aviat tornarà a avançar.

Dintre d'aquest Pla d'Espais d'Interès Natural, s'hi inclouen diverses maneres de protegir un territori, segons sigui l'extensió i la finalitat a protegir. En el cas de la Crosa, creiem que s'adoptarà la modalitat de Paratge Natural d'Interès Nacional. Segons diu la llei, queda definit per: Espais o elements naturals d'àmbit mitjà o reduït que presentin característiques singulars atès llur interès científic, paisatgístic i educatiu, amb l'objecte de garantir-ne la protecció i la de l'entorn. Per tant, es regirà per les normes de caràcter general d'aquesta modalitat, que diuen que en els Paratges Naturals d'Interès Nacional les activitats s'han de limitar als usos tradicionals agrícoles, ramaders i silvícoles compatibles amb els objectius concrets de la protecció i a les altres activitats pròpies de la gestió de l'espai protegit. Així es diu a la Llei 12/1985 d'Espais Naturals.

Cal, doncs, estar tranquils, perquè es podrà continuar fent el de sempre. En canvi, abocar-hi runes i deixalles (fins i tot animals morts), fer-hi urbanitzacions, tallar bosc a matarasa i treure tosquijs a l'engròs quedaran com a activitats no permeses o reduïdes. El temor de molta gent no tenia ni té cap fonament. En tot cas, en les reunions prèvies a les quals tothom serà convocat, cada un podrà dir-li la seva. Només així serà possible que a la

Crosa puguem anar-hi a passejar, a caçar bolets, espàrrecs o cargols i no trobar-nos amb camins tallats per runes o pels nouvinguts.

Encara caldrà treballar, però per a la Crosa i per als seus veïns i propietaris s'albira un futur de tranquil·litat i esperança. Només restarà apuntalar i refer Sant Llop com a futur mirador i Casal de la Crosa (ja en parlarem més endavant), amb l'ajuda i el coratge del Grup Sant Llop i altres veïns de Sant Dalmaí i Salitja.

Per a més informació, planes 414-414, 460-461 i 572 del Llibre: *Natura, Ús o abús (Llibre Blanc de la gestió de la Natura al Paísos Catalans)* i planes 6-7, 20-24, 46-47, 60-61, 86-87 i 90-91 del llibre: *Els Volcans*, núm. 21 de Quaderns de la Revista de Girona.

TESTIMONI DE CÀRREC, TESTIMONI D'UNA EMPENTA

En algun moment de la nostra vida, tots hem hagut de passar forçosament per una prova o un examen per tal d'accedir a uns estudis superiors, per optar a un lloc de treball o, simplement, per obtenir el carnet de conduir. A la immensa majoria, en els instants previs de la "gran prova", se'ls fa una bola a l'estòmac i un nus a la gola. Les hores esmerçades en la preparació o de descans, passen rabent per un cervell que es resisteix a relaxar-se. Les mans comencen a suar, el cor es dispara i, al capdavant, la ment sol quedar en blanc. Després, davant mateix de la prova i si la concentració guanya, l'únic objectiu és superar-la amb dignitat.

Els integrants del grup d'Iniciatives Teatral Undàrius (Secció de teatre de l'Associació Pere Antoni) confessem que no vam ser cap excepció a l'hora de pujar per primer cop dalt de l'escenari d'un teatre ple de públic. Ens suava tot el que pot arribar a suar un cos en tensió, el cor ens anava a mil i, quan volíem ser conscients del paper que havíem de representar tot seguit, teníem un fabulós núvol blanc al cap. Però sabíem també que el fet que hagués arribat aquell moment era gràcies a la voluntat i als esforços d'una gran colla de gent que s'havia pres molt seriosament el muntatge de *Testimoni de càrrec*. No només havia assajat sinó que, quan va fer falta, també van posar-se a pintar l'escenari, a pujar cortines o a col·locar un pany a la porta.

Com que no estaria gens bé fer-nos una crítica nosaltres mateixos, ens limitem a deixar constància de l'agraïment que sentim envers aquest miler de persones que va venir a veure'ns, un 40% del qual era de fora del municipi, i tots aquells altres que, de maneres diferents però igualment reconfortants, ens ajudaren a assajar i estrenar.

Tot això ens ha portat a plantejar-nos, amb molts ànims i també amb responsabilitat, el futur del nostre Grup. I més quan constatem que, darrera nostre, puja un planter decidit de joves actors i actrius als quals també els ha picat el cuc del teatre.

Undàrius, tot i ser conscient de les limitacions que suposa el teatre *amateur* en un municipi petit com Vilobí d'Onyar, està decidit a tirar endavant. Si amb *Testimoni de càrrec* vam trencar el gel, confiïm enfil·lar el camí d'una mínima consolidació a partir de la propera temporada.

LES NOSTRES VEUS

El grup coral "Les Nostres Veus" ha iniciat les seves activitats estiuenques amb una actuació a Brunyola. Les veus d'homes i de dones han estat acompanyades, per primera vegada, amb guitarres i acordió, la qual cosa ha donat una nova dimensió al grup. Els assistents varen poder escoltar havaneres, cànons populars, cançons catalanes de Lluís Llach o de "els Esquirols" i una sardana.

Agroquímics SALVI

VILOBÍ D'ONYAR

FESTA MAJOR DE SALITJA - 1989

Divendres, dia 11 d'agost:

Nit: Cinema al carrer. Pel·lícula: "Sueños eléctricos".

Dissabte, dia 12 d'agost:

Matí: Jocs de piscina.

Home de ferro (competició esportiva).

Tarda: Concurs de play-back per a la mainada.

Nit: Audició de sardanes a càrrec de la Cobla Ciutat de Girona.

Ball a càrrec del conjunt Nevada.

Diumenge, dia 13 d'agost:

Matí: Motocross.

Tarda: Audició de sardanes a càrrec de la Cobla Laietana.

Ball a càrrec del conjunt Filigranes.

Nit: Ball a càrrec del conjunt Filigranes.

Dilluns, dia 14 d'agost:

Matí: Concurs de dibuix.

Tarda: Biciross.

Nit: Ball a càrrec del conjunt Aquarel·la.

Dimarts, dia 15 d'agost:

Matí: Ofici Solemne.

Tarda: Audició de sardanes a càrrec de la cobla Foment de la Sardana.

XII Concurs de la Cançó.

PISCINA DE SALITJA

Es va obrir el dia de Sant Joan, 24 de juny de 1989.

Les entrades són de dos tipus:

Grans: 300 pessetes; Petits: 100 pessetes.

Així mateix, per a la comoditat i estalvi dels usuaris, oferim lots de 10 entrades als preus de:

Grans: 2.600 pessetes; Petits: 800 pessetes.

Si algú desitja fer-se soci de temporada, pot optar per:

1 mes: Grans: 5.000 pessetes; Petits: 2.500 ptes.

2 mesos (temporada d'estiu):

Grans: 10.000 pessetes; Petits: 5.000 pessetes.

Durant un mes i mig (del 3-VII-89 a l'11-VIII-89) s'impartirà un curs de natació que serà obert a tothom.

Preus: Socis 3.000 pessetes (tot el curs)

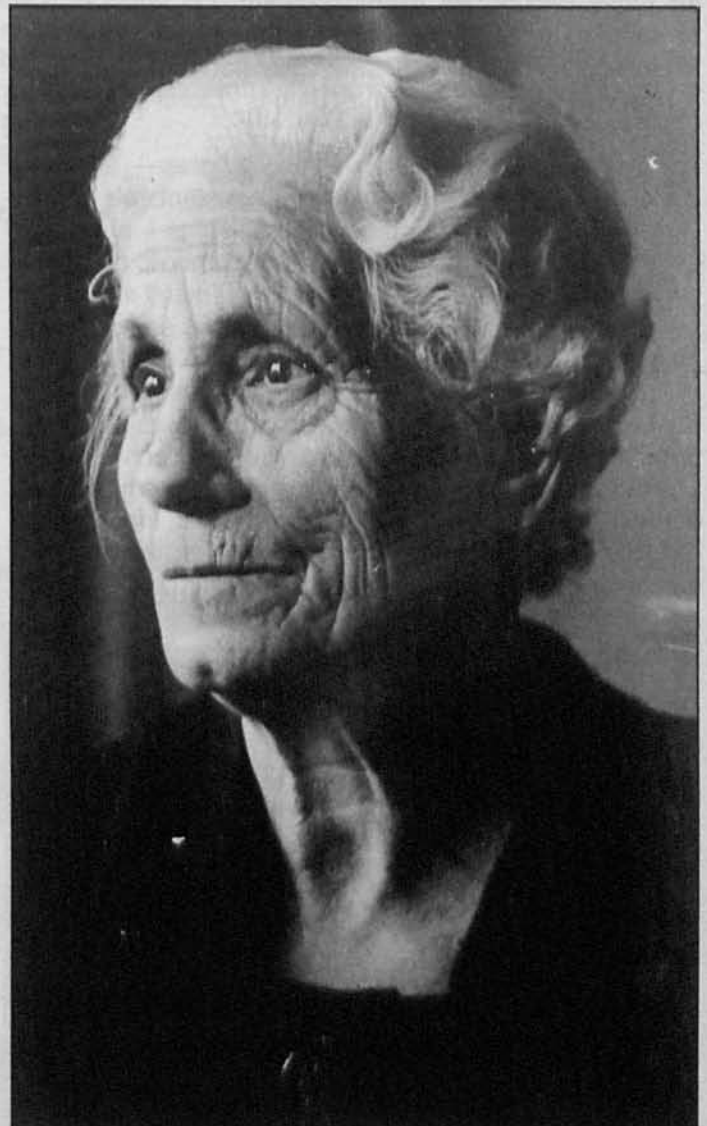
No socis: 6.000 pessetes.

CENT ANYS DE LA DÑA. ANGELA

El dia 10 de maig, la Dña. Angela de la farmàcia (com molts l'anomenen) va complir cent anys, dedicats una bona part a l'ensenyament.

Era Mestra, amb majúscula. Va exercir a Vilobí i a Barcelona. Les ex-alumnes, que n'hi ha de 80 anys, van fer-li un homenatge, que, amb la companyia de la família, i junt amb l'altres persones a manera individual, entitats i corporacions, va ser molt reeixit, ja que a la seva edat manté tot el coneixement. Des de TOSQUIJA, encara que amb quatre dies de retard, ens hi afegim. Felicitats i per molts anys!!!

La comunitat de Vilobí pot sentir-se'n joiosa: una veïna de Vilobí, Mestra, arribar a centenària. El reconeixement i gratitud a la seva tasca és unànim. Són moltes les dones de Vilobí i pobles dels verals que havien estat alumnes seves. Totes diuen que varen aprendre-hi, a més dels coneixements bàsics, unes normes de conducta i comportament que troben a faltar avui dia. És que si l'amor a la professió traspua, empapa els que l'envolten, i els resultats per força són gratificants. Aquesta faceta, la seva professionalitat, és la que ens sembla que cal destacar en la vida de Dña. Angela Pastells, Mestra centenària a Vilobí d'Onyar.

VIATGE A GRENoble

Crònica de l'anada a Grenoble (França) amb els alevins del Vilobí.

Aquest viatge podria començar dient, tal com els contes:

Vet aquí que una vegada..., però no, tot i començant així, la cosa va de bo.

Els seleccionadors de la secció d'esports del Consell Comarcal de la Selva, els Srs. Ribera i Ferragut, reben una invitació per participar en uns torneigs internacionals que celebren a Echiroles, un poble enganxat a Grenoble. Després de repassar les fitxes dels diferents clubs comarcals, observen que a Vilobí tenen un equip d'alevins molt igual d'edat i, per tant, molt cohesionat. Havent-ne vist l'actuació en diferents desplaçaments, plantegen als responsables del club la possibilitat d'acudir-hi. El Vilobí accepta i serà la base d'una selecció d'alevins que es complementarà amb jugadors d'altres clubs. Es jugaran dos torneigs amb els equips Girona I i Girona II (tots de Vilobí). Ja tenim l'organització engegada: el Vilobí, per primera vegada, surt a l'estranger en un torneig internacional.

Es crea caliu entre els jugadors del Club, es parla amb els pares (alguns els acompanyaran), i ja tenim que el divendres 12 de maig a la tarda se surt amb l'autocar cap a Grenoble. També hi viatgen els nens i pares, que, procedents de Sta. Coloma, Blanes, Lloret i Vidreres, completen la selecció.

El viatge, encara que llarg —són set hores—, es passa d'allò més bé. Els nens es van coneixent; els pares, també. Es contempla i comenta el paisatge i, al vespre, es fa cap a Grenoble. Hi ha una mica d'embolic per trobar el punt de destinació (no hi havíem estat mai) i ens acompanyen a dormir a l'alberg. Aquest alberg és municipal, està situat a uns 30 Km lluny, muntanyes amunt, a 1.700 metres d'alçada, a la zona de Champrousse dels Alps francesos. Tot pujant, trobem neu a les vores de carretera, i l'endemà al matí, les muntanyes que ens envolten són blanques de neu caiguda a la nit. Però s'hi està bé dormint en habitacions de quatre, fent el llit, i fent guerra de coixins abans de dormir. Cada dia, després d'un bon esmorzar, l'autocar ens baixa cap als estadis de futbol.

El dissabte, dia 13, el Girona II (tots de Vilobí) juguen tres partits. Amb el Seyssinet hi ha un empat a 2. Després s'aconsegueix una victòria de 4-0 davant del Pont de Claix i una victòria molt ajustada de 2-1 davant del Grenoble. Això ens fa campions del nostre grup.

Les eliminatòries són de grups de quatre equips, els dos primers fan quarts de final, després se'n treuen les semifinals i la final. Cada partit guanyat dona 3 punts; un empatat, 2 i un de perdut, 1.

Els equips són de 7 jugadors; les porteries, de mida petita (6 x 2,10) i els partits, de dues mitges parts de 10 minuts cada una. Amb això s'aconsegueix el que en diuen "futbol total", tots a l'atac i tots a la defensa. El terreny de joc és la meitat del normal agafat pel través. Tot a mida dels alevins.

Amb la moral al màxim per ser campions dels nostre grup, el diumenge juguem els quarts de final amb el Grugliasco d'Itàlia.

Tots fan dos pams més d'alçada que els de Vilobí, perquè ells interpreten la categoria d'aleví amb unes altres normes. El resultat ens és advers: 1-0, però la victòria moral és nostra; així ho reconeix l'organització quan ens lliura el trofeu del "ferplai" (saber estar-hi). L'equip ho ha fet bé. En la general hem quedat cinquens de setze. És un resultat excel·lent a la vista dels contrincants i l'experiència que comporta la primera vegada. L'altre equip, el Girona I, quedar subcampió del seu torneig.

El dilluns, 16, a Grenoble també és festa, i després d'aixecar-se tard i d'un bon esmorzar, com sempre, es visita la vila de Grenoble, molt neta i cuidada. Es va amb telefèric fins al castell, i es visiten altres indrets de la part vella.

Seguidament, dinem, i set hores més de tornada per arribar a casa. La tornada, cansats però contents, és molt calmada, dormint o veient el vídeo. Havien estat tres dies —deien— de "marxa a tope".

L'experiència és molt positiva, i l'any vinent, si ens conviden, hi ha ganes de tornar-hi. A nivell individual, suposa haver-se d'espavillar a fer el llit, menjar viandes diferents a les de casa, resistir guerres de coixins al vespre, i, en definitiva, estar tres dies fora del control rutinari de la mare. En el caire esportiu es veuen altres maneres de jugar de què ja hem parlat, i que requereixen molta rapidesa i empenta; en definitiva, una altra manera d'entendre el futbol per la mainada. Resumint, direm que aquest conte també té un final feliç: tots contents.

L'organització, perfecta; el futbol Club Echiroles, equip anfitrió, ha sabut portar molt bé els 28 equips participants en els dos torneigs. L'Ajuntament d'Echiroles hi col·labora al màxim donant hostatge als equips. L'alberg on han estat els de Vilobí és municipal i serveix perquè els nens del poble a l'hivern esquiïn.

L'organització es pot qualificar amb un 10.

RETAILL DE PREMSA FRANCESA SOBRE L'ACTUACIÓ DEL GIRONA II (VILOBÍ)

TOURNOIS PUPILLES D'ECHIROLLES vainqueurs des Espagnols...

me dans le tir, Oscar véritable organisateur et pourvoyeur, des Grenn Ruiz.

était comblé par cet us aussi par ce qui l'a. Le temps, la qualité s (qui a donné un ain au tournoi d'Echialité technique des renvent (très) surprenant, t et l'enthousiasme des ant d'éléments qui ont faire de cette douzième e réussite.

vainqueurs, finalistes ités, le public aura notenu la prestation des San Remo, emmenés olito Cerrauto (un autre t fort bien gardé par ino (meilleur goal des ls), le secteur de Fon- « tomber » les Anglais ale avant de s'incliner . Contre les Espagnols, e l'agglomération gre- s leur (quasi) totalité, ien sûr à l'ESSM. et

Echirolles I en passant par Norcap, l'U.S.V.O., Eybens.

Une petite déception pour Manival qui tarde trop à se mettre dans le coup, tout comme Kimberley moins accrocheur et peut-être moins bon techniquement que les autres années. Malgré son classement, le secteur Basse-Isère, s'est bien comporté. Dans les deux épreuves de ligue fut quand même grosso modo respectée : ce sont les clubs les mieux classés dans la hiérarchie que l'on a retrouvés dans les phases finales, les secteurs représentatifs des potentiels les forts qui ont fini par l'emporter.

S'il fallait attribuer des coups de chapeau nous en donnerions trois. Un à Grenoble pour l'ensemble de ses prestations, un à Grugliasco pour son succès et le label européen qu'il contribue à accoler au palmarès. Un à Echirolles pour l'organisation et l'éclosion qu'elle a favorisée.

Tournoi régional et international

1/4 de finale : Norcap 3 - ESSM. 1, U.S.V.O. 2 - Echirolles I 2 (aux

penalties), Grugliasco 1, Gerone II 0, F.C.G.D. 0, Eybens 0 (du pen.)

1/2 finale : Grugliasco 2, Norcap 0, F.C.G.D. 3, U.S.V.O. 0.

Finale : Grugliasco Turin 1, F.C.G.D. 0.

Classement : 1. Grugliasco; 2. F.C.G.D.; 3. U.S.U.O.; 4. Norcap; 5. Gerone II; 6. Eybens; 7. Echirolles I; 8. ESSM; 9. Villeneuve; 10. Seyssinet; 11. Kimberley II; 12. Abbaye; 13. San Remo II; 14. Manival; 15. Pont-de-Clair; 16. Echirolles II.

Gala international

1/4 de finale : Secteur Fontaine 2 S. Vienne 1, San Remo 0, Kimberley 0 (au pen.), Gerone I 3 S. La Côte-Saint-André 0, S. Grenoble 3, S. Pontcharra 1.

1/2 finale : Gerone I 3, Fontaine 2, Grenoble 2, San Remo 0.

Finale : Grenoble 3, Gerone 2.

Classement : 1. Grenoble; 2. Gerone; 3. San Remo I; 4. Fontaine; 5. Pontcharra; 6. La Côte-Saint-André; 7. Kimberley; 8. Vienne; 9. Basse Isère; 10. Voiron; 11. Saint-Marcellin; 12. La Mure.

Fair-play : Gerone II.

Pierre BERGEAUD

CASTELLS DE CATALUNYA

CASTELL DE BRUNYOLA

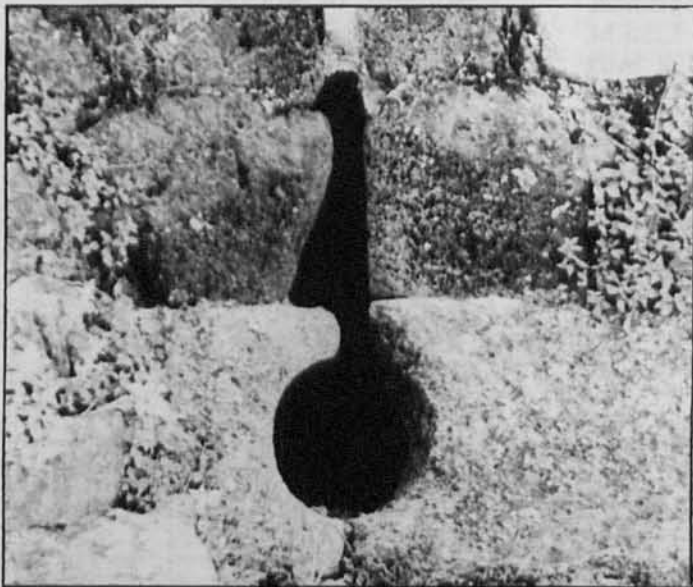
Ben a prop de casa nostra hi tenim un castell prou interessant, que si bé la majoria l'hem vist infinitat de vegades, segur que molts de nosaltres ignorem bona part de la seva història.

No us diré com s'hi va, perquè segur que tots nosaltres sabem anar fins el castell de Brunyola.

El castell de Brunyola, de planta quadrada, es troba encara prou ben conservat exteriorment. Es pot veure molt la seva forma primitiva. A la façana principal, a part de la portalada i d'alguns finestrals, s'hi poden veure, encara, a la part superior, el que foren els merlets. Malauradament, una teulada de construcció moderna no els deixa destacar com seria desitjable.

Les espitlleres que podem veure a les boses de les torres denoten el coneixement de les armes de foc, i així ho demostra una llarga llista de despeses per a la seva defensa:

"L'any 1403 havia comprades II bombardas den Minguell farrer de Girona... item compre del mateix una bombardeta petita que tira pilotas de ferra e de plom qui costa ab XII pilotas de ferra XX sous i item compre den Palicer una lliura é miga de polvora de bombardeta qui costa III sous..." i la llista continua amb un seguit de despeses.

Detall d'una espitllera preparada per a l'ús d'armes de foc.

Del castell de Brunyola, ja en tenim constància en un Document de l'any 1106. Quan el comte de Barcelona, Ramon Berenguer III va fer donació del castell al Vescomte de Girona, Guerau Ponç, de la casa de Cabrera.

L'any 1116, el Vescomte Guerau Ponç va empenyorar el castell pel preu de 400 morabetins, a Pere Ramon de Vilademany. Va pertànyer a aquesta família fins el 1363. L'any 1381, va passar a l'Almoïna. Durant aquesta època els brunyolins gaudiren de molts privilegis.

Els moviments sísmics del 1427 feren molts desperfectes en el castell, i calgué reparar-lo.

El 30 de maig del 1460, el rei Joan II confirmà la salvaguarda reial que va a favor del castell i els seus termes que havien concedit els anteriors sobirans Martí l'Humà i Alfons El Magnànim.

Al segle XV, la guerra de la Generalitat contra Joan II i la guerra dels remences es feren sentir a Brunyola. També al segle XVIII, la guerra napoleònica va castigar la localitat.

D'ençà de l'any 1834, en què fou venut a un particular, el castell anà perdent caràcter i s'anà transformant en habitatges, tal com el veiem avui.

En un número passat del *Tosquijsa* vàrem deixar mig en la incògnita l'etimologia de Brunyola, ara que disposem de més dades, us l'expliquem.

Dèiem en una altra "Tosquijsa" que l'etimologia de Brunyola era difícil d'establir; no obstant això, ara podem aportar quelcom més concret gràcies als estudis realitzats pel Sr. Jaume Dalmau i Casanovas en el seu llibre *Notes per a un estudi sobre els noms de lloc a Girona* publicat a Cassà de la Selva l'abril de 1969.

El Sr. Dalmau i Casanovas ha observat en la documentació les següents formes: "Brivola" el 1106, "Bruniola" també el 1106, "Castrum Bruyola" el 1374 i "Ecclesia parrochialis Sancti Fructuosi de Bruneola" i "de Brunyola" a finals del s. XIV.

Aleshores, compara el nostre topònim amb el topònim francès *Brignoles*, el qual es troba documentat "termino Bronoliacense" en el 558, i "Bruniola" al s. X, i estableix que ambdós podrien venir d'una forma pre-llatina "borna" o "bronna" que voldria dir "font" o "corrent d'aigua". Veiem una semblança semàntica entre el topònim Onyar i el topònim Brunyola i una semblança etimològica ONNO (Onyar) i BRONNA (Brunyola), a més a més, d'una relació geogràfica molt notable. Tot això doncs, justifica aquest origen.

CONEGUEM ELS NOSTRES ESCRITORS

Dolors Garcia i Cornellà

El conte ha estat considerat un gènere menor o un híbrid; per això s'ha donat una pràctica inexistència de contistes amb dedicació exclusiva o prioritària al gènere. Sovint ha estat una activitat secundària que ha servit d'etapa de formació o de transició cap a la novel·la.

L'origen del conte és antiquíssim. Va començar essent literatura popular de transmissió oral. Aquest gènere folklòric, reelaborat per autors com els germans Grimm o Andersen, és el rerafons mil·lenari del conte modern. Durant els anys 50, el conte català va ésser potenciat com a base per a la recuperació de la novel·la i va dominar en quantitat i qualitat sobre aquesta. En el següent decenni, la tendència realista que s'imposava va fer que el relat fantàstic tingués problemes per subsistir. En la prosa moderna catalana, la narrativa breu hi té molta importància i es presenta ja com l'obra principal de l'escriptor. Destaquem contistes tan notables com Casellas, Ruyra o Calders, i contistes nous com **Dolors Garcia i Cornellà**.

Dolors Garcia i Cornellà va néixer a Girona l'any 1956. És llicenciada en Psicologia per la Universitat Autònoma de Barcelona i ha desenvolupat la seva tasca professional a centres psicopedagògics de Figueres i Girona així com al Centre d'Ensenyament General Bàsic Pompeu Fabra de Llançà i al col·legi La Salle de Girona. Actualment viu a Vilobí d'Onyar. Col·labora a diverses publicacions comarcals, tals com "Punt diari" i la revista "Tosquijsa".

La seva tasca literària es va iniciar l'any 1985, any en el qual va obtenir el premi "Just M. Casero" amb l'obra *Albert*. L'any 1986, va obtenir el segon premi "El vaixell de vapor" amb *El drac de Bagastrà*, i va quedar finalista amb l'obra *Jo em diré Lena* al premi St. Joan de novel·la (1986).

Va començar a escriure per casualitat i la va animar la concessió del premi a la seva primera obra. Els premis han estat sempre l'única garantia possible per a qualsevol que comença. Ella mateixa ens deia que sense aquest premi ara no seria tan coneguda i que possible-

ment, hauria tingut molts més problemes per editar els seus escrits.

L'obra de Dolors Garcia es caracteritza per la intenció d'explicar històries lineals i entenedores i per això usa un llenguatge senzill i frases curtes (coordinades, juxtaposades o subordinades completives). L'acció transcorre en períodes de temps d'un sol dia o de tota una vida. La trama, o disposició interna del llibre, no es trenca mai, sinó que avança linealment fins arribar al desenllaç accelerat. L'autora no sol concretar els finals. Així doncs, deixa una porta oberta a la fantasia del lector. La narració se'ns presenta en primera persona si el narrador és uns dels personatges i en tercera persona si hi ha un narrador omniscient. Cal destacar, també, l'habilitat de l'autora en la creació de topònims mitjançant l'associació d'idees (lloc-color, lloc-fauna, etc.) Hom troba: el prat de la maragda, les muntanyes esquerpes, el bosc de les aulines velles... Els noms dels personatges, en canvi, surten de la recerca exhaustiva en diaris, nomenclàtors o santorals.

Obres publicades:

Albert. És una obra realista. Esdevé l'estudi psicològic d'un infant, el qual ha estat creat amb les dades que ha recollit l'autora durant la seva vida professional. Tècnicament, la narració en primera persona, la introspecció com a via d'anàlisi, el fonament psicològic que crea el personatge o l'escriptura parlada, ens assenyalen la influència involuntària però alhora inevitable de Mercè Rodoreda.

El llibre *Albert* es clou amb la segona narració titulada *La Mística*, un estudi de l'angoixa per la vellesa i la solitud.

El drac de Bagastrà. Explica l'aventura d'un drac perdut en un món que li és estrany. L'obra barreja realitat i fantasia; realitat en el marc ambiental (Vilobí d'Onyar) i en els personatges (els nens del barri de l'autora) i fantasia, en canvi, en l'argument, en la història d'aquest drac semblant al de la cançó "Puff, el drac màgic".

El secret de la Tortuga. Es basteix sobre aquesta simbiosi entre realitat i fantasia. Peronella i l'avi Ferriol viuen una història meravellosa que els obre el coneixement de "l'origen del Temps". És una història màgica que hom pot considerar com la llavor de *La lluna de les mil cares*.

Canya Plàstica. Retorna el tema realista. Un jove de 16 anys viu l'adolescència en un moment crític a causa d'un canvi de residència fet a contracor, el descobriment d'un món rural, una relació sentimental frustrada i el naixement d'un grup musical. L'autora hi planteja la relació entre pares i fills, la relació entre companys i el futur professional dels joves.

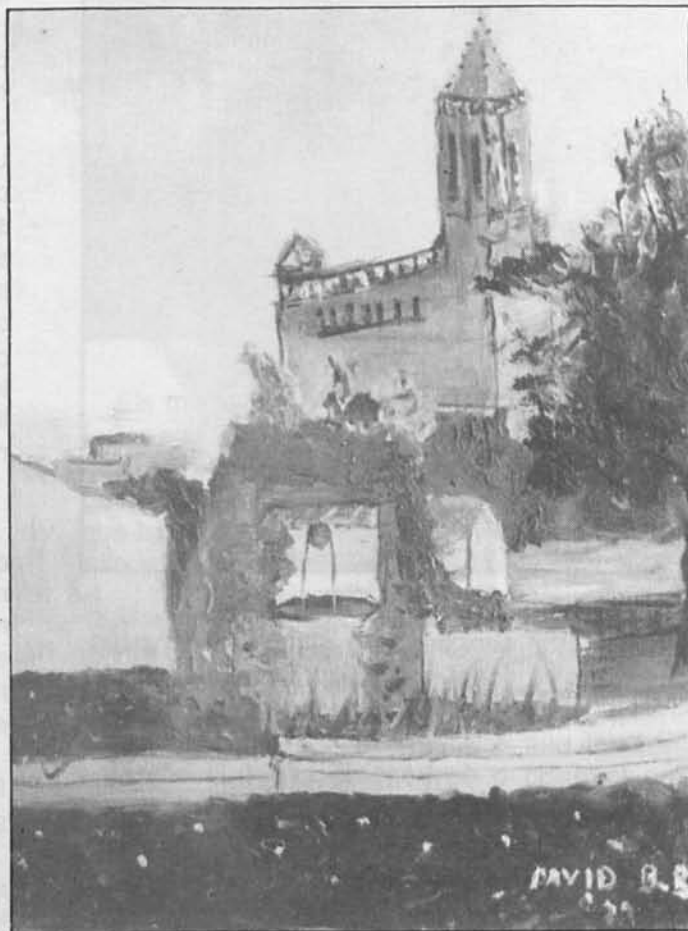
La lluna de les mil cares. És l'obra treballada, documentada i impersonal. L'acció no transcorre ni a Vilobí ni a Girona, sinó en un món imaginari i en un temps llunyà. L'autora s'allunya de l'obra amb el recurs literari freqüent que consisteix en disfressar la realitat fent que una altra persona en sigui l'autor:

"L'he titulada *La lluna de les mil cares* (...)

DHAIR N. SMITH (Historiador)"

Dolors Garcia té molts projectes tant en narrativa infantil com en novel·la: una història de pirates, ciència-ficció, etc... Tots li desitgem molt d'èxit.

VII CONCURS DE PINTURA RÀPIDA DE CASSÀ DE LA SELVA 1989 (Categoria Infantil)

*1r. premi
Panoràmica de Cassà
de David Busquets i Bertran*

*2n. premi
Església de Cassà
de Sílvia Molins i Carandell*

ACORDS D'AJUNTAMENT

SESSIÓ DE 31 DE MARÇ DEL 1989

- 1.— Aprovació sessió anterior.
- 2.— Temes de tràmit ordinari:
  - a).- Pròrroga de treball per un any a Trinidad Díaz i Gallardo.
  - b).- Subscripció del contracte de manteniment de l'ordinador.
  - c).- Postposar el tema de sol.licitud de subvenció per al Grup Gegants de Vilobí.
  - d).- Concessió de moreres per a jardí públic.
- 3.— Aprovació de factures pendents.
- 4.— Postposar tema de previsió de càrrec de Jutge de Pau del municipi i substitut.
- 5.— Aprovació dels projectes d'obres municipals següents:

- Reforma i habilitació de la Casa de l'Esplai.
 Reforma del Dispensari Mèdic municipal.
- 6.— Designació de càrrecs, aprovació de composició i proposta de Reglament Intern del Consell Escolar Municipal.

Com a representants de l'Ajuntament es designaren els càrrecs següents:

- Presidenta: Pilar Falgueras i Gascons.
 Vocals: Joan Viñolas i Esteva i Joaquim Puig i Pla.
- 7.— Proposta de nomenament a favor de l'actual Secretària, per cobrir el càrrec en propietat.
  - 8.— Sol.licitud de préstec de 3.000.000 sense interès a la Caixa de Crèdit de l'Excma. Diputació de Girona.

SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DEL DIA 10 D'ABRIL DEL 1989

S'acordà proposar al Ministeri de Justícia la Sra. Dora Santamaria i Colomer com a Jutgessa de Pau de Vilobí, i

al senyor Ramon Pla i Domingo per al càrrec de substitut de la Jutgessa de Pau, ambdós veïns d'aquest municipi.

SESSIÓ DEL DIA 28 D'ABRIL DEL 1989

- 1.— Aprovació de les sessions anteriors.
- 2.— Temes de tràmit ordinari:
  - a).- Els assistents es donen per assabentats de les resolucions adoptades per l'Alcaldia.
  - b).- S'acordà subscriure contracte de prestació de serveis, amb Falgars, S.A., per assessorament tècnic al municipi.
- 3.— Aprovació de factures pendents.
- 4.— Llicències urbanístiques i d'activitats:
  - a).- Emetre informe favorable sobre la instal.lació de Bar-restaurant, a Sant Dalmai, sol.licitat per Ramon Borriol.
- 5.— Aprovació Padrons exaccions municipals següents:
  - Impost de Prestació Personal i de Transports.
  - Taxa de clavegueram.
  - Taxa de conservació de cementiris.
  - Taxa de llicències d'auto-turismes.

- 6.— Rotulació de vies municipals de nova urbanització següents:

Carrer de Sta. Bàrbara (del carrer Montseny al carrer Pere Antoni).

Carrer Mossèn Cinto Verdaguer (de la cruïlla Montseny / Crta. Sta. Coloma, al carrer Pere Antoni)

Travessera Plaça Catalunya (de la Plaça Catalunya al carrer Sta. Margarida).

Travessera Madrenys (del carrer Madrenys a la Travessera Plaça Catalunya).

- 7.— S'acorda aprovar el projecte i contractar l'obra Reforma de l'Enllumenat Públic de Salitja.

8.— Concessió de subvencions municipals per a l'exercici de 1989: ANNEX1

9.— Aprovació inicial del Pla Parcial S.A.U. VII, zona de la Gasolinera.

SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DEL DIA 5 DE MAIG DEL 1989

S'acordà aprovar el pressupost municipal per a 1989, que resumit per capítols és el següent:

INGRESSOS			DESPESES		
Capítols	Denominació	Pessetes	Capítols	Denominació	Pessetes
A. OPERACIONS CORRENTS			A. OPERACIONS CORRENTS		
1	Impostos Directes	12.269.395	1	Remuneracions del personal . . .	16.164.416
2	Impostos Indirectes	4.177.089	2	Compra de béns corrents i de serveis.	19.966.437
3	Taxes i altres ingressos	15.501.221	3	Interessos	200.000
4	Transferències corrents	18.702.000	4	Transferències corrents	5.000.000
5	Ingressos patrimonials	300.000			
B. OPERACIONS DE CAPITAL			B. OPERACIONS DE CAPITAL		
6	Alienació d'inversions reals	1.800.000	6	Inversions reals	36.659.860
7	Transferències de capital	19.250.295	7	Transferències de capital	6.000.000
8	Valoració d'actius financers	0	8	Variació d'actius financers	0
9	Variació de passius financers	16.000.000	9	Variació de passius financers	4.009.287
	Total ingressos	88.000.000		Total despeses	88.000.000

SESSIÓ DEL DIA 26 DE MAIG DEL 1989

- d).- A ENHER, per instal.lacions de línia.
- e).- A Faustino Garrancho i Jorquera, per construcció de garatge.
- f).- A Francesc Valenzuela i Neus Vivas, per construcció d'habitatge.
- 5.— Adjudicació definitiva de l'obra Reforma de l'enllumenat Públic a Salitja, a Juandó-Masó.
- 6.— Els senyors regidors es donen per assabentats de la inclusió del paratge de La Crosa de Sant Dalmai en el Pla d'Espai d'Interès Natural de Catalunya.
- 7.— S'acorda sol.licitar subvenció a la Generalitat per a la construcció de vestuaris de la pista polisportiva municipal.
- 8.— S'acorda presentar recurs d'alçada davant del Director General de Política Forestal, per la multa imposada de 50.000 PTA.

- 1.— Aprovació sessió anterior.
- 2.— Temes de tràmit ordinari.
- a).- Suport a la possible construcció de Parc d'Atraccions.
- b).- Denegació de subvenció a l'APA de Sta. Coloma de Farners, per transport escolar.
- c).- Aprovar propostes d'interès per instal.lació de telefax, així com per Pla Feder.
- 3.— Aprovació factures pendents.
- 4.— Llicències urbanístiques i d'activitats:
  - a).- Concessió a Joan Rigau i Torrent, per obres menors al seu domicili.
  - b).- Concessió a Mercè Tapiola, per obres menors a Cal Farré Pagès.
  - c).- Concessió a Josep Pibernat i Viñolas, per obres menors al seu domicili.

ELS SERVEIS SOCIALS I L'ASSISTÈNCIA SOCIAL: DOS CONCEPTES A TENIR EN COMPTE

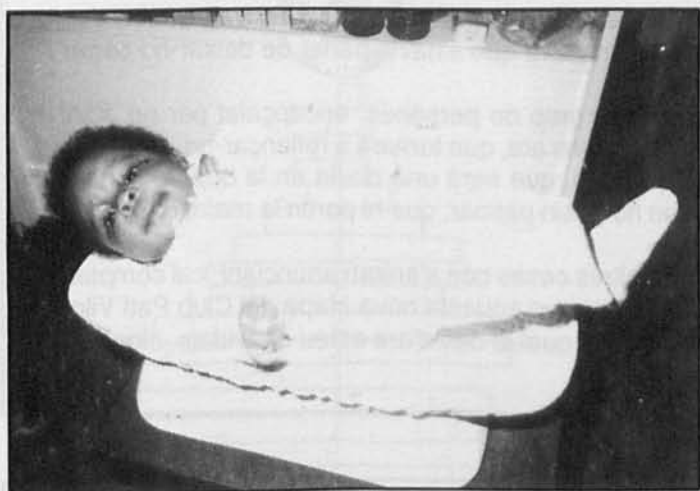
QUÈ SÓN ELS SERVEIS SOCIALS?

La llei de Serveis Socials aprovada pel Parlament de Catalunya el dia 27 de desembre de 1985, defineix els Serveis Socials com "un conjunt d'activitats organitzades, que, a través de la intervenció de personal preparat i amb el suport d'equipaments i recursos adequats, s'orienten a promoure els mitjans per a prevenir la marginació i també a promoure la prestació de suport personal, d'informació, d'atenció i d'ajut a tots els ciutadans i col·lectius, especialment aquelles persones o famílies que, per raó de diverses situacions, es troben socialment marginats".

Hi ha dos tipus de Serveis Socials:

—Els Serveis Socials d'atenció primària constitueixen el punt d'accés immediat i el graó del sistema de Serveis Socials més a prop de l'usuari i del seu ambient familiar i social. Fan tasques d'informació, orientació i assessorament del ciutadà, i d'animació, promoció, i desenvolupament comunitaris. Gestionen serveis d'atenció domiciliària i adrecen el ciutadà al Servei Social especialitzat o als Serveis de Benestar Social corresponents.

—Els Serveis Socials especialitzats constitueixen un nivell d'atenció específica adreçada al diagnòstic, tractament, suport i rehabilitació dels dèficits socials.

A QUI S'ADRECEN ELS SERVEIS SOCIALS?

Els Serveis Socials s'adrecen amb caràcter general a tota la població, encara que hi ha diversos grups que són considerats com àrees d'actuació: atenció i prevenció del benestar de la família, de la infància i adolescència, de la vellesa, de les persones amb disminucions, de la prevenció de les drogodependències i la delinqüència.

COM ES PORTA A TERME AQUESTA TASCA?

Aquesta tasca es porta a terme amb la intervenció de professionals especialitzats que formen els equips interdisciplinaris (psicòlegs, metges, educadors, assistents socials, etc.), que fan una tasca molt important a l'hora d'intervenir en la societat i aconseguir resultats positius.

QUINA ÉS LA TASCA DE L'ASSISTENT SOCIAL?

D'una banda, correspon a l'assistent social fer un treball individualitzat amb els usuaris, és a dir, detectar casos i fer-ne un seguiment realitzant tasques d'orientació, informació, assessorament, així com posar en marxa tots els recursos propis per aconseguir una resolució satisfactòria de la situació social presentada, a través de l'administració de recursos, ja siguin econòmics, personals o de centres.

Però caldria recalcar que el treball de l'assistent social no està limitat a fer aquesta atenció individualitzada de situacions concretes i problemàtiques específiques, (el que es coneix popularment amb el nom de "Beneficència"), sinó que hi ha molts altres camps d'intervenció, com poden ser la creació de grups, de programes comunitaris, d'animació i promoció social, etc., és a dir, un treball molt més ampli i general que pot ajudar a fer una dinamització de la comunitat i una voluntat de canvi social que introdueixi millores en el nostre entorn més immediat.

És aquest un treball que s'ha de portar a terme amb la col·laboració de totes les institucions i professionals que formen part de la comunitat.

Recentment, aquest Ajuntament ha incorporat els serveis d'una Assistenta Social. Aprofitem el moment per dir que l'Ajuntament, amb la Regidoria de Serveis Socials, està a la vostra disposició per tot allò que pugueu necessitar: vellesa, disminuïts, infància, pensions, habitatge, etc.

ROSA MARIA ROMAN VAZQUEZ
Diplomada en Treball Social

LLAR D'INFANTS EN PATUFET

PRE-INCRIPCIONS

Per tal de planificar adequadament el servei de Llar d'Infants, aquells pares que desitgin portar-hi els seus nens el proper curs 89/90, hauran de realitzar la pre-inscripció durant el mes de juliol, independentment del trimestre en què vulguin que comenci el nen a assistir a la Llar.

Recordem que les dades d'admissió d'infants serà:

1r. trimestre: fins el 15 d'octubre

2n. trimestre: del 7 al 15 de gener

3r. trimestre: la setmana següent a Setmana Santa.

SERVEI D'ASSISTÈNCIA SOCIAL

Durant el passat mes de maig ha estat oberta a Vilobí una Oficina d'Assistència al municipi, a on es poden dirigir totes les persones que per una causa o una altra tinguin problemes socials.

Els dies d'atenció al públic són el dimecres, de 9 a 13 hores, al Passatge Pompeu Fabra, 1, baixos (pisos dels Mestres) de Vilobí d'Onyar. Els casos urgents poden acudir de dilluns a divendres a l'Ajuntament de Sta. Coloma de Farners.

PISTA POLISPORTIVA

A partir d'aquest estiu, l'accés a la pista polisportiva municipal serà pel carrer Madrenys. Quedarà totalment prohibit l'accés a la pista amb qualsevol tipus de vehicles.

Per altra banda, cal recordar que l'entrada al recinte escolar, quan no és per les funcions pròpies del Centre, és reservada a les persones degudament autoritzades. S'impedeix, per tant, l'accés a qui no disposi d'autorització.

REVIFAMENT DEL PATINATGE

Estem a les envistes de la temporada d'estiu, i aquest any no anirem ni hem anat a tants festivals com d'altres anys, tota vegada que anava minvat el nombre de patinadors, de manera que s'havia parlat de deixar-ho córrer i esperar altres temps millors.

Però no serà així. Després de la festa de fi de curs, va sortir un grup de persones, encapçalat per en JOAN PARAREDA i amb la col.laboració d'en Lluís Ball-llosera que ja hi era fins ara, que tornarà a rellançar-ho. En la nova Junta, hi ha gent d'empenta i idees, com pot ser fer la Festa del Patí, que serà una diada en la qual tothom qui vulgui podrà patinar; ja sortiran cartells amb més detalls. Els que no gosin patinar, que hi portin la mainada. Veuran que és una bona diversió i podran apuntar-los-hi.

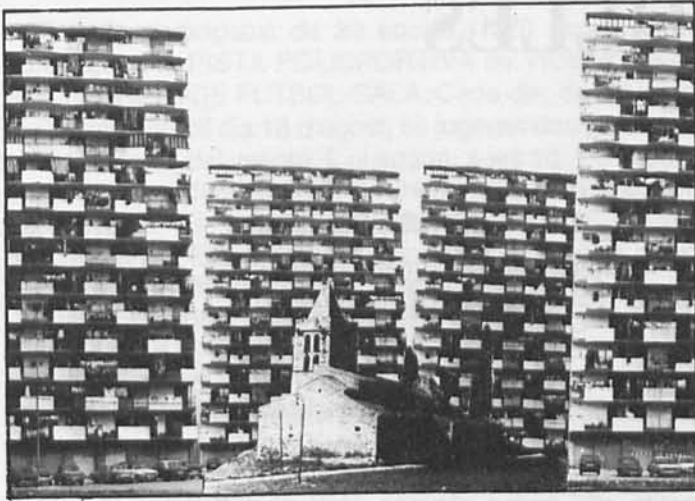
Convé ser molts, tant per a aquesta Festa del Patí com per a d'altres coses que s'aniran anunciant; cal comptar, i així ho esperem, amb l'ajuda, suport i col.laboració de tots, de manera que aquesta nova etapa del Club Patí Vilobí sigui més reixida que la d'abans, i que el Festival de la Festa Major, al qual ja des d'ara esteu convidats, sigui més lluit que els d'anys anteriors.

EQUIP VOLEIBOL DE NENES GRANS

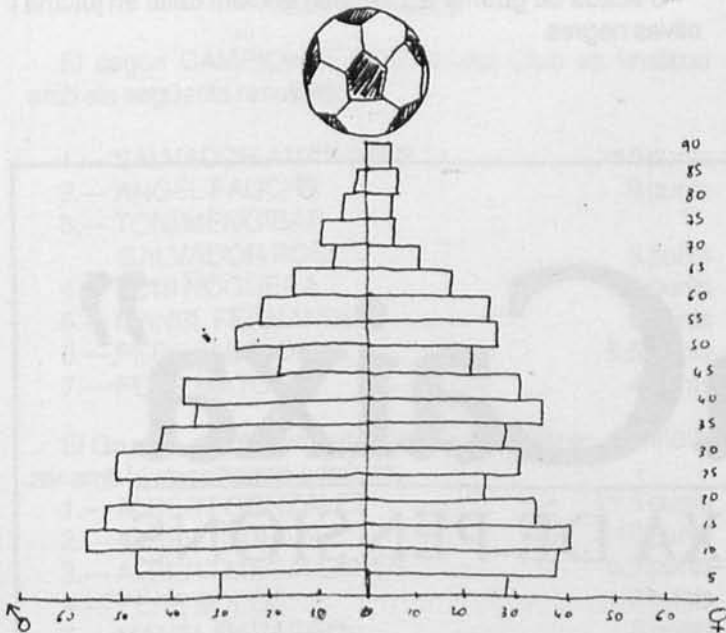
Les nenes grans d'aquest municipi (de més de 18 anys fins a 100) hem decidit fer un equip de Voleibol, amb la sola intenció de divertir-nos.

Les que us hi vulgueu apuntar, podeu dirigir-vos a:

Victòria Medrano: 47 32 34
Rosa Sanglas: 47 30 53 - 47 30 26

Ja som dos mil però estem preparats per ser-ne més!!

La piràmide poblacional de Vilobí d'Onyar.

MOTS ENCREUATS

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
			●						
		●				●			
							●		●
						●			
								●	
		●							
				●					

HORIZONTALS: 1.— Natural d'un municipi que són dos mil. 2.— Pronom personal. Oposat a gratuït. 3.— Museu de pedres gravades. 4.— Interjecció que crida l'atenció. Una devota que no ho és gaire. Un que té molts diners. 5.— Autoritat opressiva. Una que sempre és baixa. 6.— Pèrdua del tacte. Edicte. 7.— Rasca molt malament. Lletra grega. Un pal dret. 8.— Un romà. Àrabi-ga. 9.— Agror femenina. El verb oposar ha perdut una vocal.

VERTICALS: 1.— Persona que segueix un sistema que exclou l'ús d'aliments d'origen animal. 2.— Unes quantes d'il·lícitament. Ge. 3.— Fibra tèxtil. Passar ras. 4.— Una rodona. Aixecarà el cavall les potes enlaire. 5.— Ciència que estudia els vegetals. 6.— Pobresa. Útil. 7.— Polit. Preposició. Una manera de dir Josep. 8.— Garbell. Rumiant d'Amèrica. 9.— Que fa mal. Cesi. 10.— Copa del capell, al revés. Fer niu.

HORIZONTALS: 1.— Vegetarà. 2.— Illina. G. 3.— Lli. Rasar. 4.— O. 5.— Botànica. 6.— Inòpia. Bo. 7.— Net. A. Pep. 8.— Errer. 9.— Noçiva. Cs. 10.— Csac. Niar.

VERTICALS: 1.— I. Arabesca. 9.— Agra. Opost. 4.— Eil. Iap. Ric. 5.— Trania. V. 6.— Anàfia. Ban. 7.— Rasac. Pl. l. 8.— Viohinenc. 2.— Eil. Oners. 3.— Glipòteca.

PLATS OLLES

Durant els mesos d'estiu, els que vivim a pobles de pagès tenim un bé de Déu de vegetals, que, sí bé els que viuen a ciutat també poden gaudir-ne, allà no tenen pas la qualitat de les viandes acabades de collir.

Quan la calor s'intensifica i el nostre cos desitja uns menjars més lleugers que plats amb salses de xucar-hi força pa, recorrem a les amanides i plats freds. El que passa és que normalment recorrem a la típica ensaladilla russa o l'amanida d'enciam, tomàquet, ceba, pebrot, api o cogombre i, com a molt, ho acompanyem amb embotit. Per trencar amb la monotonia, cal posar-hi una mica d'imaginació i, per variar el sabor, us suggereixo unes petites variacions que donen un toc especial i diferent a les amanides, i dos plats refrescants, adients als mesos de calor.

OLI PERFUMAT

En un pot de vidre, s'hi tira un grapat d'herbes de Provença, s'emplena d'un bon oli d'oliva i es deixen macerar uns quants dies. Quan es vol fer servir, es cola i ja és a punt per a l'amanida.

VINAGRE AMB ESTRAGÓ

Es fa el mateix que amb l'oli, però compte amb l'estrágó, perquè té un gust molt particular que no agrada a tothom.

SALSA DE IOGURT

Es barreja un iogurt natural, mostassa, oli, vinagre, sal, pebre i ceba tallada molt petita.

AMANIDA DE PASTA

Es fa bullir la pasta (espirals, llacets, etc.) "al dente", es refresca i es deixa escórrer.

Es ratllen tomàquets madurs o es tallen en daus ben petits, s'hi posen algunes anxoves talladetes (del tipus de L'Escala que s'hauran fet dessalar, i es tindran amb oli), fulletes d'alfàbrega i olives (millor negres). Tot plegat es barreja amb la pasta i s'amaneix amb oli, vinagre de poma, sal i pebre.

Es pot variar el plat posant-hi tonyina o en lloc d'alfàbrega, s'hi pot tirar orenga.

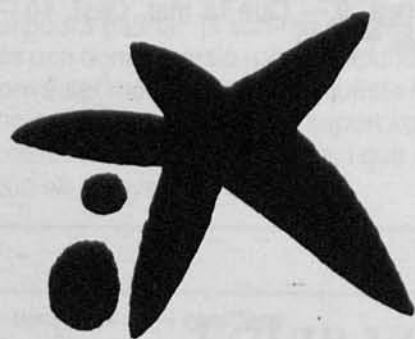
Es serveix ben freda.

PATATES FREDES

Es bullen les patates amb pell amb aigua i força sal. Quan són cuites i fredes, es pelen i es tallen en rodanxes i es col.loquen en una plata.

Per preparar la salsa es posen en un bol un cogombre en vinagre, unes quantes fulles de julivert, tot tallat ben petit, el suc de mitja llimona, una culleradeta de mostassa, dues de maionesa, sal, pebre i una tasetta d'oli. Es bat amb la batedora i es tira per sobre les patates.

S'acaba de guarnir el plat amb enciam tallat en juliana i olives negres.

"la Caixa"
CAIXA DE PENSIONS

Oficina de **PALAU SACOSTA** - Girona (270)

C. Marquès Caldes de Montbui, 37 - Tels. 20.52.86 - 20.51.13

V TORNEIG FUTBOL-SALA ESTIU-1989

Amb la participació de 20 equips i 220 jugadors ha començat a la PISTA POLISPORTIVA de Vilobí d'Onyar el V TORNEIG DE FUTBOL-SALA. Cada dia, de dilluns a divendres, fins al dia 18 d'agost, es jugaran dos partits: el primer, a les 9 del vespre, i, el segon, a les 10. Els partits endarrerits es disputaran el divendres a les 8 o a les 11 del vespre. El pressupost previst enguany és de 535.689 PTA. El capítol més important correspon a les despeses dels àrbitres, que sempre seran FEDERATS.

Els vint equips estan repartits per sorteig en dos grups, l'A i el B. Els dos primers de cada grup disputaran les SEMIFINALS el dia 17 d'agost i la GRAN FINAL tindrà lloc el dia 18 dels mateix mes, que anirà seguida del repartiment de 26 TROFEUS a tots els equips i jugadors més destacats.

AGROQUÍMICS SALVI, un dels equips veterans del Torneig, i un dels molts favorits d'enguany al triomf final.

API NOIS,

equip de joves promeses amb molt futur i projecció.

EQUIPS DEL GRUP A

- BAR CAN QUIM
- BAR UNDARIUS
- IMBORSIS ESPORTS
- MECAGRAF
- API NOIS
- PUB L'ÚNIC
- AGROQUÍMICS SALVI
- ARTICLE 18
- ESCACS EL PATI
- RACÓ D'EN PI

EQUIPS DEL GRUP B

- CASADEMONT
- BAR SANT NARCÍS
- BAR CAL MARINER
- CAL GENERAL
- PNEUMATICS LA SELVA
- PAU LLORENS-ATO
- COMERÇ TURRÓ
- CLUB 21
- PUB EL JARDINET
- EL COMBINAT

LLUÍS MOLINS

ESCACS

El segon CAMPIONAT SOCIAL del Club va finalitzar amb els següents resultats:

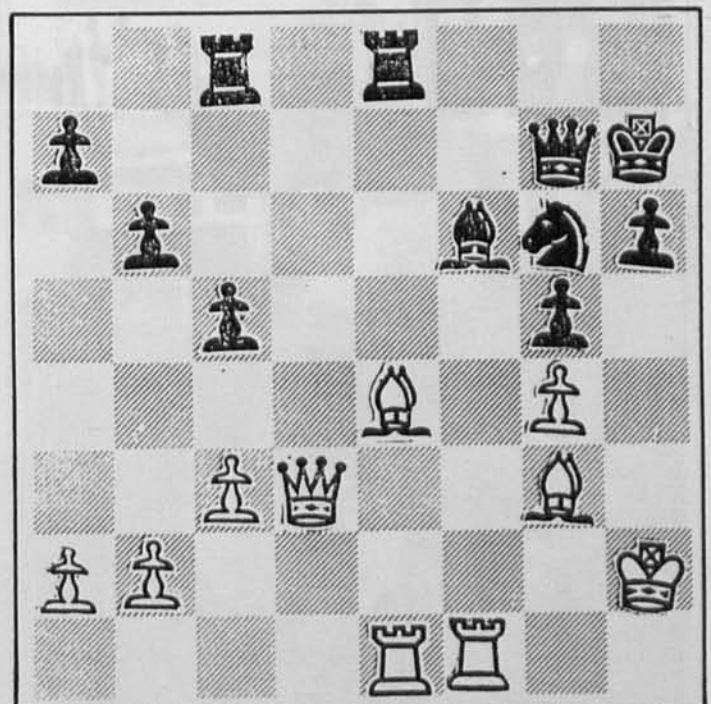
1.— SALVADOR AMARGANT	10 punts
2.— ANGEL FAUCHS	9 punts
3.— TONI MENGIBAR	
SALVADOR ROS	8 punts
4.— TONI NOGUERA.	6,5 punts
5.— MANEL FERNANDEZ.	6 punts
6.— PERE ALBELDA.	5,5 punts
7.— FELIP MATÓ	4 punts

El Grup B, de menys categoria que el primer, va finalitzar amb la classificació següent:

1.— ALBERT GONZALEZ	11,5 punts
2.— ALBERT TURON	10 punts
3.— ALBERT MAGALLANES	8,5 punts
4.— PERE BOLÓS	8 punts
5.— MANEL NAVARRO.	8 punts
6.— JAUME PEREZ	3 punts
7.— CARME ESCUDERO	3 punts

A l'acte de lliurament de premis, hi fou present el CAMPIÓ PROVINCIAL, JOAN FLUVIA (ELO 2205), i que guanyà les 22 simultànies que va disputar.

Problema d'Escacs, per P. Navarro.

Solució:

- 1.— TxA, DxT; 2.— T1A, D2C; 3.— AxG+; 4.— T7A+

JUVENILS PREFERENT CATALANA !!!CAMPIONS!!!

El VILOBÍ, C. F. de juvenils ha aconseguit per primera vegada en la història del CLUB l'ascens directe a la PRIMERA DIVISIÓ NACIONAL com a CAMPIÓ del seu GRUP de la PREFERENT CATALANA. Tos junts, afeció, socis, directiva i jugadors, tenim d'estar molt satisfets d'haver aconseguit la fita més important dels últims anys. Esportivament, ja som el CLUB en categoria juvenil més important de la província, i si la gran tasca dels nostres tècnics i el suport de les famílies dels jugadors és constant, és molt possible que el VILOBÍ sigui en un futur un dels millors d'ESPANYA.

Plantilla JUVENILS VILOBÍ, C.F.

CAMPIÓ: VILOBÍ, C. F. Perden la categoria el CANOVELLES, TERLENKA, CARMELO, GIRONA o TRAJANA, aquests últims pendents d'una reclamació FEDERATIVA.

Equip Tècnic del VILOBÍ, C.F. JUVENILS, David Sitjà, Xavier Roca, Ramon Gasca, Lluís Salvi i Vicenç Vila.

CLASSIFICACIÓ JUVENIL PREFERENT

Equip	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
Vilobí	34	22	7	5	87	38	51
Sabadell	34	21	5	8	81	39	47
Europa	34	17	13	4	57	26	47
Terrassa	34	17	7	10	60	46	41
L'Hospitalet	34	15	10	9	68	50	40
Júpiter	34	16	6	12	69	57	38
Blanes	34	16	5	13	65	51	37
Montanyesa	34	14	9	11	51	55	37
Figueres	34	15	6	13	64	61	36
Escolapios	34	12	9	13	55	52	33
Sant Gabriel	34	13	6	15	55	54	32
Garrotxa	34	11	9	14	68	76	31
Damm B	34	11	9	14	55	60	31
Girona	34	11	8	15	46	43	30
Trajana	34	9	10	15	47	59	28
Canovelles	34	6	8	20	24	62	20
Terlenka	34	7	5	22	22	59	19
Carmelo	34	3	6	25	41	108	12

FERRAN VÁZQUEZ màxim goleador.

3a. REGIONAL GRUP 30

CLASSIFICACIÓ FINAL

EQUIP	J	G	E	P	GF	GC	PUNTS
Celrà	32	23	6	3	109	32	52 + 20
Quart	32	21	7	4	100	30	49 + 17
P. Tertúlia	32	22	4	6	91	34	48 + 16
C. Andalusia	32	20	8	4	77	34	48 + 16
Can Gibert	32	16	9	7	71	49	41 + 9
St. Gregori	32	15	7	10	72	48	37 + 5
Sarrià	32	15	7	10	62	53	37 + 5
Breda	32	13	9	10	60	49	35 + 3
Vilobí	31	13	5	13	61	68	31 + 1
Can Puig	32	13	4	15	63	58	30 - 2
St. Pere B.	32	10	9	13	45	58	29 - 3
Fontcoberta	32	7	9	16	44	77	23 - 9
Undàrius	32	6	7	19	61	110	19 - 13
Cervià	32	7	4	21	51	91	18 - 14
Medinyà	32	7	5	20	35	73	17 - 13
PB Anglès	31	5	4	22	37	94	14 - 18
St. Ponç	32	3	6	23	33	114	12 - 20

Campió: Celrà. Puja a segona regional

Baixa a Aficionats: Pontenc (retirat)

Partits pendents: Vilobí - PB Anglès

Màxim golejadore de l'equip: JOAQUIM PLANAS

ALEVÍ ESCOLAR CLASSIFICACIÓ DE LA SEGONA FASE

Grup del 9è. al 12è.

Equip	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
Farners	6	5	1	0	29	4	11
Vidreteres	6	4	1	1	26	10	9
Tossa	6	1	0	5	6	23	2
Vilobí	6	1	0	5	7	31	2

Màxim golejadore de l'equip: Xavier Matamala.

FUTBOL INFANTIL PREFERENT

CLASSIFICACIÓ FINAL

Equip	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
Figueres	29	26	1	2	160	19	53
Bons Aires	28	26	1	1	133	26	53
Blanes	30	21	3	6	128	52	45
Coma-Cros	29	16	6	7	79	54	38
Maristes	27	16	4	7	81	45	36
Salt	29	15	3	11	70	55	33
Palafugell	30	14	4	12	71	40	32
Garrotxa	27	14	3	10	72	59	31
Vilobí	28	14	2	12	71	63	30
Olot	28	10	6	12	54	50	26
Lloret	30	10	4	16	61	89	24
Anglès	28	7	3	18	39	74	17
Farners	30	6	3	21	45	104	15
La Salle G.	28	3	3	22	55	118	9
Quart	29	3	3	23	40	156	9
La Canya	28	3	1	24	23	178	7

Màxim golejadore de l'equip: Jordi Cruset.

FUTBOL ALEVÍ 1a. DIVISIÓ GRUP 1

CLASSIFICACIÓ FINAL

Equip	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
Vidreteres	25	21	3	1	113	24	45
Cassà	24	18	2	4	118	27	38
Palafolls	25	15	1	9	95	69	31
Breda	24	14	0	10	94	54	28
Quatre Vents	24	14	0	10	61	45	28
Hostalric	23	13	0	10	86	55	26
PB Lloret	25	12	1	12	52	65	25
Arbúcies	25	10	3	12	65	75	23
Vilobí	22	10	2	10	70	61	22
Blanes B	23	7	6	10	39	50	20
Sils	25	6	3	16	31	87	15
St. Hilari	21	5	3	13	56	59	13
Agudó B	22	5	3	14	41	58	13
PM Lloret	22	1	1	20	13	205	3

Màxims golejadors de l'equip:
Pau Rovira i Ricard Cornellà.

XIII CAMPIONAT DE BOTIFARRA

El dia 12 de MAIG va finalitzar el XIII Campionat de BOTIFARRA (sistema Lliga) de Vilobí d'Onyar. Sobre un total màxim de 34 punts possibles, (ja que les parelles participants eren 18 i les partides a fer amb cada parella eran dues), dues parelles varen destacar de forma notòria sobre les altres a la fi del CAMPIONAT, la formada per N. SERRA i X. CAMPS i la d'en LL. SALVI i R. MUZAS.

El mateix dia del repartiment de premis es va celebrar també la tradicional SUPER-COPA.

Tot seguit les classificacions dels quatre primers llocs en els dos CAMPIONATS.

XIII CAMPIONAT BOTIFARRA (Lliga)

CAMPÍO: N. SERRA i X. CAMPS

SOTS-CAMPÍO: LL. SALVI i R. MUZAS

3r.: N. VILA i E. FORNELLS

4t.: P. BORRELL i LL. PRUNELL

A. LLORENS i J. JOU

CAMPIONAT SUPER-COPA (ELIMINATÒRIES)

CAMPÍO: E. FORNELLS i N. VILA

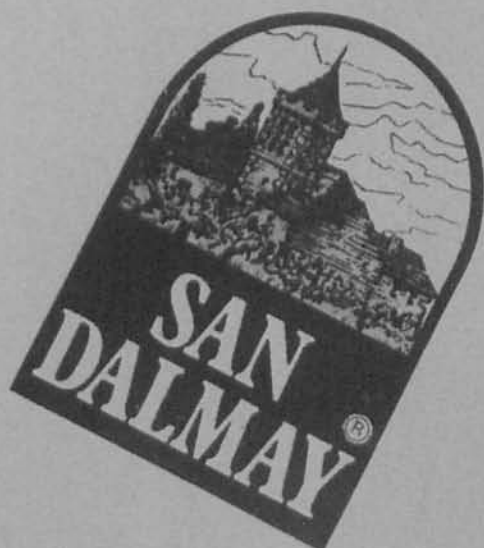
SOTS-CAMPÍO: P. DOMINGO i LL. MOLINS

3r.: J. JOU i A. LLORENS

4t.: LL. DURAN i J. DOMINGO

*Els Campions i Sots-campions
molt satisfets de la "BOTIFARRA"*

Especialidades San Dalmay, S.A.

PRODUCTES PURS DEL PORC

PAISATGES A L'ABAST

Cada vegada és més difícil trobar racons on el pas del temps i els avenços tecnològics no hi hagin produït ferides que els desfiguren, convertint-los en llocs desconeguts.

Prop de nosaltres, afortunadament, encara podem trobar algun lloc on sembla que el temps s'ha aturat. Podem arribar-hi i, un cop situats, sentir les mateixes sensacions que 30, 40 o 50 anys enrera.

La imatge que contemplem, la reconeixeran els buscadors de bolets i els caçadors, però sobretot els pescadors de canya; és la bassa d'en Turon de Sant Dalmaí.

Voltada de bosc per tots costats, quan s'hi arriba de bon matí l'aigua sembla talment dormida, sota un silenci només trencat pel cant dels ocells. Mentre es prepara la canya de pescar, hom no qosa respirar massa fort

per no trencar la pau que l'envolta. I quan el sol comença a escalfar l'aigua, una lleugera boirina omple de misteri l'entorn, suspesa entre la superfície líquida i el món vegetal.

Ben quiet i amb la vista fixa al suro flotant, tot esperant la "picada", només endevines petits moviments; un cavall de Sant Martí buscant el flexible suport d'un jonc, un teixidor lliscant sobre l'aigua o una granota que et mira estorada.

Si la pesca és cap el tard (hora bona també per pescar a les basses) les granotes prenen més protagonisme, sobretot musical. Només falta que una entoni les primeres notes perquè un monumental concert polifònic envaeixi tots els racons de la contrada.

Si hem tingut sort i hem pescat alguna tenca, molt millor... però si no era el dia, ningú ens treurà l'estona passada immersos en una pau i tranquil·litat intemporal...

JOAQUIM PUIGVERT I PASTELLS

